Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CII. No. 169. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, SEPTEMBER 7, 1995. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 7-го ВЕРЕСНЯ 1995 р. Ч. 169. РІК CII.

РОЗПОЧАЛАСЯ 4-ТА СЕСІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Київ (УНІАР). — Тут 5-го вересня о год. 10-ій ранку під головуванням голови Верховної Ради України Олександра Мороза розпочала працю 4-та сесія ВР України.

На початку сесії О. Мороз зробив грунтовну аналізу економічного стану в Україні, наголосивши, що деякі ознаки стабілізації, досягнуті в результаті монетарної політики, виявилися нетривкими. А без нарощування власного виробництва не може бути мови про фінансову стабілізацію. Особливого значення О. Мороз надає схваленню парляментом програми дій Уряду: „У відсутності чіткої перспективи розвитку ринок в Україні перетворився на базар“.

Голова ВР повідомив, що 7-го вересня о год. 3-ій по полудні розпочнеться засідання Кабінету Міністрів України, на якому розглядатимуть програму дій Уряду. Цей важливий документ обговорить парламент 12-го вересня.

Вийняткового значення, на думку голови, має законопроєкт, який депутати розглядатимуть 12-го вересня — про довірчі товариства. О. Мороз висловився за суттєве збільшення фінансової контролі парляменту — на його думку, не завадило б створити контрольну палату ВР України.

Депутати затвердили порядок праці на вересень. 5-8-го вересня вони працюватимуть у постійних комісіях. 12-15-го і 19-22-го вересня відбудуться пленарні засідання. Останній тиждень вересня депутати проведуть в округах.

РАДА ЕВРОПИ СПРИЯЄ УКРАЇНІ

Київ (Р. Р.). — Тут у п'ятницю, 1-го вересня, закінчилися відвідини України делегацією Секретаріяту Ради Европи. Під час зустрічей з міністром закордонних справ України Геннадієм Удовенком, керівниками міністерств і відомств, Адміністрації Президента, члени делегації обговорили нову спільну програму дальшого реформування правної системи та системи місцевого самоврядування, в тому числі й поліпшення механізму застосування права.

У Києві 28-го серпня відкрився Інформаційно-документальний центр Ради Европи, який подаватиме інформації про діяльність Ради Европи.

Керівник делегації Секретаріяту Ради Европи Ганс-Петер Фурер зазначив, що Україні має бути надана можливість вступу до Ради Европи уже цього року, але це питання буде вирішено на засіданні Президії парляментарної асамблеї Ради Европи. За його словами, для вступу до цієї організації в Україні є лише проблеми організаційного характеру і Рада Европи готова допомагати їй, зокрема в ознайомленні з новими законодавчими тенденціями, що з'являються в Европі, та надавати експертну допомогу в їх приміщенні. Він також зазначив, що членство в Раді Европи коштуватиме Україні приблизно два мільйони долярів річно.

ЛЕТУНСТВО НАТО ВІДНОВИЛО АТАКИ НА СЕРБІВ

Сараєво, Боснія. — У вівторок, 5-го вересня, летунство НАТО відновило бойові атаки на укріплення боснійських сербів, які не виконали умов ультимату, передусім у тій точці, що стосується виведення тяжких гармат з 20-кілометрової зони довкола Сараєва.

Бомбардування спрямоване не лише проти сербських військ поблизу Сараєва, але й заторкує інші райони Боснії, які перебувають під сербською контролею. Одним з об'єктів повітряного нападу був штаб сербських військ в Лукавиці, передмісті Сараєва, а також цілі коло сіл Касіндол, Павловац, Чрна Река. Надходять повідомлення про те, що бомби скинуто й на Пале, головне місто боснійської „сербської республіки“.

Крім атаки з повітря, сербські укріплення зазнають гарматних ударів з боку міжнародних сил швидкого реагування, розміщених поблизу Сараєва на горі Ігман.

Представник Білого Дому Майкл МекКеррі під час зустрічі з журналістами сказав, що президент Билл Клінтон „повністю підтримує“ відновлення летунських атак на укріплення боснійських сербів. Виступаючи на цій же зустрічі, заступник секретаря департаменту оборони Джан Вайт підкреслив, що мета повітряної бойової операції НАТО полягає не тільки в тому, щоб змусити боснійських сербів виконати умови ультимату, але й у тому, щоб домогтися безперешкодного пересування мироносних сил і цілковитого припинення артилерійських обстрілів сербами „зон безпеки“. „Ми припинили удари на чотири дні, щоб боснійські серби могли виконати умови ультимату. На жаль, вони цього не хотіли зробити.“,— додав Д. Вайт.

Генеральний секретар НАТО Віллі Кляс, пояснюючи відновлення повітряних атак, сказав, що це сталося після того, як командування військами ООН і НАТО переконалися, що боснійські серби не мають наміру відмовлятися від політики військової агресії щодо боснійських мусулман. „Я шкодую, що ми знову змушені були вдатися до збройної сили, щоб боснійські серби таки підкорилися. Але ні в кого не повинно бути сумнівів у нашій рішучості довести справу до кінця“,— заявив В. Кляс.

Українські вояки змагатимуться у Римі

Київ (УНІАР). — У понеділок, 4-го вересня, до Риму для участи у перших Світових військових іграх, присвячених 50-річчю закінчення Другої світової війни від'їхали українські спортовці.

Вони візьмуть участь у змаганнях з вільної і греко-римської боротьби, боксу, спортового ходіння, сучасного та військового п'ятиборства, плавання, легкої атлетики, фехтування, кошиківки, парашутного спорту і велоспорту. Державний прапор України на відкритті ігор доручено пронести легкоатлетові, заслуженому майстрові спорту О. Багачові.

Участь в іграх візьмуть армійські спортовці з 100 країн світу.

Л. КУЧМА ВІДВІДАВ КРИМ

Київ (Р. Р.). — У четвер, 31-го серпня, Президент України Леонід Кучма розпочав поїздку до північнозахідної частини Автономної Республіки Крим. Він відвідав сільськогосподарські та машинобудівні підприємства Теодосії і околиць, підприємство військово-промислового комплексу „Море“, а також зустрівся з керівниками місцевих державних адміністрацій. Президента супроводжували віцепрем'єр-міністер з питань промисловости Анатолій Кінах, міністер машинобудування військово-промислового комплексу і конверсії Валерій Малєв, представники Міністерства Фінансів та Міністерства Економіки.

На запитання журналістів, Президент зазначив, що „завод у цілому перспективний, однак військово-промисловий комплекс, який є, у сьогоднішньому обсязі Україні не потрібний“, тому треба шукати можливість виготовляти іншу продукцію, яка користується широким попитом.

Цей потужний завод випускав морські судна на повітряних подушках як військового, так і цивільного призначення. Щоправда, раніше він щороку виготовляв 23 кораблі, а тепер тільки три. Однак Президентові продемонстрували новий корабель, споруджений тут, що можна було успішно виконувати бойові завдання в будь-яких умовах і погоді. Корабель може не лише плавати, але й пересуватися сушею.

У світлі нових пошуків і нових успіхів порушувано також питання забезпечення енергією, допомоги селу, соціяльного забезпечення найбідніших громадян тощо. Під час зустрічей з громадянами Президент запевнив, що видання грошей не буде, отже ціни особливо не зростуть. А щоб вижити, пережити кризу, він закликав

(Закінчення на стор. 6)

АМБАСАДОР УКРАЇНИ В ЧЕХІЇ ВРУЧИВ ВІРЧІ ГРАМОТИ

Київ (УНІАР). — 31-го серпня дипломатичний корпус у Празі поповнився керівниками дипломатичного представництва України. Під час урочистої церемонії, влаштованої з цього приводу в Празькому кремлі, амбасадор України Андрій Озадовський вручив вірчі грамоти Президентові Чехії Вацлаву Гавелу. Вважається, що з цього моменту амбасадор офіційно приступив до виконання своїх обов'язків.

Під час розмови з керівником українського дипломатичного представництва голова Чеської держави привітав нового амбасадора і підтвердив своє бажання до плідного співробітництва. Він наголосив на важливості українсько-чеських домовлень на найвищому рівні, досягнутих під час нещодавньої візити Президента України до Чехії.

Зі свого боку А. Озадовський висловив сподівання на те, що державні та урядові установи обох країн, у тому числі українська амбасада в Празі, зроблять все необхідне для дальшого розвитку двосторонніх українсько-чеських відносин в політичній, економічній, науковій, культурній, гуманітарній та інших галузях.

Ліві в Україні активізуються

Львів (УНІАР). — Аналізуючи політичну ситуацію в Україні після підписання конституційної угоди, політологи виявили цілковиту одностайність у прогнозах на майбутнє — ліві вдадуться до акцій громадської непокори. Підписання згаданої угоди суттєво обмежило ролю Верховної Ради у політичному житті країни. І, таким чином, ліві втратили можливість здобуття політичного впливу шляхом формування парляментарної більшости.

Головний удар прокомуністичні сили завдадуть на сході та півдні України, де їхнє становище традиційно сильне. Проте, не варто цілковито ігнорувати потенціял лівих заходу України, зокрема, ту морально-психологічну підтримку, яку вони готові надати масовим ак-

(Закінчення на стор. 6)

В Україні створюється тіньова армія

Київ (Р. Р.). — Тут у середу, 29-го серпня, газета „Киевские Ведомости“ поінформувала, що в Україні формується організація, яка називає себе Патріотичним Фронтом Офіцерів (ПФО), і яка уже сьогодні має 1,500 активних членів із середовища колишніх членів Спілки Офіцерів України, тобто правоекстремістичне крило.

Як пише автор, після створення Міністерства Оборони України, ці офіцери залишилися без праці і мріють про реванш. До них приєдналися і ті військовослужбовці, які повернулися в Україну із країн колишнього СССР і тут не знайшлося для них вакантних місць.

Керівники Патріотичного Фронту Офіцерів вважають, що ідея створення української армії на залишках совєтської, провалилася. Тому, на підставі помилок і досвіду армій СНД, вони підготували альтернативну концепцію будівництва армії в Україні. Вона передбачає створення трьох дивізій із найбільш патріотично наставлених офіцерів та членів УНСО. Ці великі дивізії мають розташовуватися під Києвом, Харковом і Львовом і на їх базі готуватиметься резерва для територіяльної оборони. Передбачається також наявність двох аеромобільних бригад.

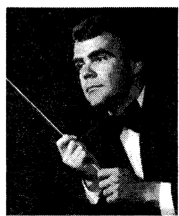
На території потенційного противника плянується створення громадських організацій з етнічних українців, які на випадок воєнних дій, будуть відповідно підготовлені для диверсій в тилу ворога.

В такий спосіб офіцери хочуть створити справжню українську армію, здатну захистити державу і народ. Вищі пости в українській армії, на їх думку, треба скоротити на 80 відсотків, оскільки для української армії достатньо 10-ох генералів і одного адмірала. Передбачається також, що Міністерством Оборони керуватиме група цивільних фахівців.

„І хоча Патріотичний Фронт Офіцерів уже наступного року надіється домогтися кардинальних змін у Міністерстві Оборони і генеральному штабі, сьогодні його лідери не прагнуть афішувати свою діяльність”, — пише Геннадій Ключіков у своїй замітці. За його словами, навіть військові фахівці УНА, які уважно стежили за діяльністю подібних організацій, були вражені розмахом їхньої діяльности і серйозністю намірів.

А. Бриттан диригуватиме львівськими оркестрами

Джерзі Сіті, Н. Дж. (Г. Колесса). — Американсько-український мистець Адріян Бриттан, диригент чоловічого хору „Прометей“ із Філядельфії, після завершення концертового турне по Україні із згаданим хором перебуватиме ще кілька тижнів у Львові, де на запрошення адміністрацій Львівської фільгармонії та Львівського оперового театру диригуватиме симфонічним концертом та кількома виставами опер.

Адріян Бриттан

Працюючи над поширенням американсько-українських мистецьких зв'язків, А. Бриттан зорганізував приїзд до Львова американського оперового співака, колишнього соліста театру Ля Скаля Ґуставо Галея (бас). 22-го вересня в залі Львівської фільгармонії під диригуванням А. Бриттана відбудеться концерт, в якому братимуть участь симфонічна оркестра фільгармонії та солісти Ґуставо Галей і львів'янка Наталія Дацько (сопрано). Будуть виконані увертюра до опери „Сила долі“ Дж. Верді, оркестрові сюїти „Кармен“, „Кавалерія рустікана“ і „Друг Фріц“ (П. Масканьї), а також — арії і дуети з опер „Дон Карльос“, „Сила долі“, „Дон Джіованні“, „Мефістофель“ і „Севільський цирульник“.

У Львівському Театрі Опери та Балету ім. Івана Франка 2-го вересня А. Бриттан диригує виставою опери „Кавалерія рустікана“, а 24-го вересня керуватиме оперою „Ріголетто“, в якій співатиме Ґ. Галей.

Слід зазначити, що маестро Галей не тільки виступить на сценах Львова. Як професор консерваторії стейту Кензас, він плянує дати т. зв. майстер-кляси для студентів-вокалістів Львівської консерваторії, і якщо серед них знайде особливо обдарованих, то уможливить їм стипендію для навчання у своїй клясі в Кензас.

Після повернення до Америки А. Бриттан диригуватиме оперою „Богема“ у театральному виконанні. Вистава відбудеться у суботу, 14-го жовтня, в Йона коледжі в Ню Рошель, Н. Й. Початок о год. 8-ій вечора.

В Україні

Є. Марчук доручив перевірити нафтопостачальні підприємства

КИЇВ. — Прем'єр-міністер України Євген Марчук доручив віцепрем'єр-міністрові з питань державної безпеки Василеві Дурдинцю вивчити питання, пов'язані з постачанням нафти в Україну. В. Дурдинець очолив групу, який належить „розібратися в анатомії цього явища“, оскільки, на думку Марчука, там „буде простір для діяльности правоохоронних органів“.

Довір'я до депутатів українського парляменту зменшилося

КИЇВ. — Соціологічне опитування показало, що лише 14 відсотків громадян України сьогодні знову голосували б за депутатів, яких вони обрали на останніх парляментських виборах. Опитування проведено Центром „Демократичні ініціятиви“ та інститутом соціології НАН України. Під час аналогічного опитування в червні минулого року, своїм депутатам довіряли 44 відс. виборців.

Судять пілота

КИЇВ. — Тут у Лук'янівській в'язниці вже понад шість місяців перебуває колишній військовий пілот, полковник Геннадій Авдєєв. Його дружина Ольга твердить, що її чоловік не злочинець, а ув'язнили його тому, що деякі корумповані генерали та полковники не пробачили йому, що він своєю принциповістю, перешкодив українсько-азербайджанській афері, чим попередив викрадення військових літаків. За словами О. Авдєєвої, слідство провадиться необ'єктивно, а за свідка проти її чоловіка взяли хворого на схізофренію громадянина, який намагався покінчити життя самогубством. Адвокат Авдєєва Борис Нечипоренко старається обстежити згаданого свідка і провести судово-психіятричну експертизу. А покищо військовий суд Київського гарнізону відхилив старання адвоката щодо зміни утримування обвинуваченого.

Зросло безробіття

КИЇВ. — Міністерство Статистики України повідомило, що за сім місяців цього року рівень безробіття в Україні зріс на 0,03 відсотка і становив на початок серпня 0,32 відсотка працездатного населення. Найвищим цей показник є в Івано-Франківській області — 1.18 відс., Волинській — 0.91 відс., Закарпатській — 0.73 відс., Рівненській — 0.72 відс., Львівській — 0.71 відс. Зареєструвалося на кінець липня 89,200 безробітних (на початку року було 82,200 осіб). В державній службі зайняття зареєструвалося тих, які шукають працю 120,400 громадян, з них 74 відсотки мають статус безробітних. Робочих місць збільшилося на 775 одиниць, з них 74.5 відс. робітничих постів та 17 відс. для службовців. Допомогу для безробітних на кінець липня отримали 53,600 осіб, тобто 60.3 відс. від загального числа безробітних. На допомогу безробітним з державного бюджету від початку року витрачено 442.5 блн. карбованців.

Митники понад рік затримують ліки

ОДЕСА. — Тут в Іллічівському складі порту митниця впродовж 15 місяців затримує на ліцензійному складі контейнери з імпортними медикаментами на загальну суму 221,000 дол., закупленими концерном „Бласко-Мед“ для амбуляторій та лікарні Чорноморського пароплавства. Причина затримки вантажу — несплата митного збору та відсутність ліцензії на ввіз товару. А тим часом термін дії ліків минає і чимало з них можуть зіпсуватися.

Призначено нового директора

МИКОЛАЇВ. — Директором Миколаївського суднобудівного заводу призначено колишнього міністра машинобудування, військово-промислового комплексу і конверсії Дмитра Черненка. Від попереднього директора Віктора Лавриненка йому у спадок залишилося 156 більйонів карбованців збитків, кілька військових кораблів, за ремонт яких ніхто не платить, кілька незавершених експортних замовлень. Д. Черненко повідомив, що для виведення заводу з кризи, вживатимуться непопулярні заходи, оскільки державних дотацій більше не буде.

В АМЕРИЦІ

ПІД ЧАС ДОВГОГО КІНЦЯ ТИЖНЯ з уваги на святкування Дня Праці президент Билл Клінтон перебував у Каліфорнії, де виступив з промовою, у якій гостро скритикував виступи каліфорнійського губернатора Піта Вілсона, що хоче стати кандидатом Республіканської партії у президентських виборах 1996 року. Президент переконував мешканців Каліфорнії, що не іміграція та програми допомоги потребуючим і дії сприяння меншинам створюють економічні проблеми в країні, а спротив республіканців підвищити ставку мінімальної заробітної платні та збільшити перевишколи для робітників. Аналітики уважають, що виступ Президента у Каліфорнії був початком його виборчої кампанії.

ЦЬОГО ТИЖНЯ ПІСЛЯ ВАКАЦІЙНОЇ перерви до праці повернувся Конгрес, перед яким цілий ряд невирішених, але приобіцяних республіканською більшістю, проблем. З наближенням приобіцяних реченців республіканці щойно тепер відчують тиск політичних та інших впливів на можливість чи неможливість вирішити питання переоновлення програми Медікер, зменшення Медікейд і розв'язку існуючої програми допомоги потребуючим, які ще досі не вийшли поза двері Палати Репрезентантів. Але ще окрім згаданих питань у невирішеному стані знаходяться такі монументальні обіцянки республіканців, як зменшення податків і схвалення бюджету на 1996 рік, який має стати першим кроком до ліквідації державного дефіциту впродовж наступних сімох років.

У ПОНЕДІЛОК, 4-ГО ВЕРЕСНЯ, в Дітройті Джеймс Гоффа повідомив, що кандидуватиме на становище президента Міжнародної профспілки „тімстерс“, яке колись займав його батько. Щоправда 54-річний Дж. Гоффа сказав, що кандидує на це становище, ботеперішній провід профспілки провадить її до фінансової руїни. Відомим є те, що його батько Джеймс Гоффа, який керував згаданою профспілкою у 50-их і ранніх 60-их роках, був засуджений в 1967 році на 13-річне ув'язнення за поштові шахрайства та втручання у справи лави присяжних. Він був помилуваний у 1971 році тодішнім президентом Ричардом Ніксоном. Кандидуючи знову в 1975 році на президента згаданої пофспілки, Дж. Гоффа зник безслідно.

У СВІТІ

У БОРОТЬБУ за пост президента Польщі вступило вже 20 кандидатів. Вибори призначено на 5-го листопада. П'ятирічна каденція теперішнього президента Леха Валенси закінчується 22-го грудня цього року. Серед кандидатів знову є підприємець Станіслав Тимінський, який довгі роки мешкав у Перу та Канаді. У виборах 1990 року він несподівано потіснив багатьох кандидатів, але значно відстав щодо кількости голосів від Л. Валенси. Спостерігачі годяться в тому, що на цей раз шанси С. Тимінського на перемогу зовсім незначні. Щоправда, популярність Л. Валенси також помітно впала. Проголосивши про свій намір знову боротися за пост керівника держави, Л. Валенса запевнив, що „продовжить боротьбу з комунізмом і успішно здійснить найголовніші ринкові реформи“.

ВАЖНЕ ДЛЯ ЧИТАЧІВ „СВОБОДИ“ — ЧЛЕНІВ УНСоюзу

які досі платили передплату разом із вкладками за життєве забезпечення.

Повідомляємо, що ще до кінця місяця липня ц.р. Ваші вкладки включали дальше передплату за „Свободу“.

Але від 1-го серпня ц.р. Вам доведеться платити передплату прямо до адміністрації „Свободи“, а забезпеченеві вкладки надальше до секретаря Відділу, як до цього часу.

Пригадуємо, що, починаючи від 1-го липня ц. р., обов'язує нова передплата „Свободи“ для членів:

$75.00 за рік, або $40.00 за півроку.

Членам, які разом із запитником переслали чеки на $75.00 чи $40.00 будуть зачислені передплати за черговий рік, або півроку.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСоюзу

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали.
Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

У боротьбу за Білий Дім вступає П. Вілсон

До восьми кандидатів-республіканців, які ще на початку року офіційно повідомили про свій твердий намір боротися за право зайняти президентське крісло у Білому Домі і підтверджують це активною участю у передвиборній боротьбі, приєднався дев'ятий кандидат — губернатор Каліфорнії Піт Вілсон. Хоч початок його виходу на старт був дещо запізнений (П. Вілсон перейшов операцію горла і деякий час не міг виступати), але, як кажуть, ліпше пізно, ніж ніколи. Сьогодні каліфорнійський губернатор робить все можливе, щоб надолужити прогаяне і наздогнати своїх колег-суперників, від яких він таки дуже відстає, якщо брати до уваги відсоткове відношення голосів опитаних.

П. Вілсон сповнений оптимізму і, як й інші кандидати, вважає, що має всі кваліфікації стати президентом З'єднаних Стейтів. У кінці червня, наприклад, виступаючи у телевізійній програмі „Леррі Кінг лайв", він намагався переконати своїх телевізійних глядачів-виборців, що є єдиним кандидатом-республіканцем, який має всі можливості перемогти нинішнього Президента. Газети навіть писали, що П. Вілсон є суперником, якого Билл Клінтон боїться більше, ніж інших претендентів.

У понеділок, 28-го серпня, губернатор Каліфорнії прибув до Ню Йорку і коло Статуї Свободи офіційно проголосив про свій намір боротися за пост президента. Вже сам вибір місця його виступу був оригінальним і до деякої міри символічним. Протягом багатьох років Статуя Свободи — цей символ демократичної Америки — зустрічала емігрантів з багатьох країн світу, в тому числі і з України, які шукали чи то кращого життя (особливо після Першої світової війни), чи політичного притулку, рятуючись від переслідувань большевицьких окупантів. Тому виступаючи коло Статуї Свободи, каліфорнійський губернатор ніби хотів підкреслити, що він підтримує імігрантів, але лише легальних, бо нелегальна іміґрація, за його словами, лягає непосильним тягарем на плечі американців. „Ми вчимо наших дітей поважати закон, — сказав П. Вілсон, — в той час як щодня його порушують чотири мільйони нелеґальних іміґрантів. Щодо Вашінґтону, то він підтримує цих людей, змушуючи Адміністрацію витрачати на них гроші платників податків". Уже саме цим П. Вілсон хотів привернути увагу американців, підкреслюючи, що він є прихильником твердої політики щодо нелеґальних іміґрантів. У своєму стейті, який кишить нелеґальними іміґрантами з країн Південної Америки, а особливо з Мехіко, П. Вілсон добився прийняття закону, який обмежує доступ нелегальних імігрантів до системи соціяльного забезпечення. Тому і в основі його програми, з якою кандидат на президента виступив у Ню Йорку, лежить вимога змінити нинішню систему велферу, припинити всяку допомогу держави нелеґальним іміґрантам і покінчити з програмою позитивних дій.

Таку програму кандидата-республіканця можуть підтримати не лише його однопартійці, але й незалежні виборці і навіть демократи. Програма П. Вілсона може привернути їхню увагу хоч би тому, що у своєму стейті — Каліфорнії — він уже взявся за її здійснення. „Я зустрічався з виборцями Айови і Ню Гемширу і вони погоджуються з моїми ідеями, сказав П. Вілсон в інтерв'ю кореспондентові газети 'Ю-Ес-Ей Тудей'. — Крім того, вони давно чекають на політика, який заслуговує довір'я — виконує те, що обіцяв".

Чи повірять американські виборці у ці слова каліфорнійського губернатора — важко сказати. Адже щось подібного вони чули вже не раз: кожний кандидат, який хоче привернути на свій бік виборців, обіцює їм золоті гори, ні трохи не задумуючись, чи зможе виконати їх, а коли здобуває перемогу і приходить у Білий Дім, — дуже швидко забуває про це.

На боці П. Вілсона є невелика перевага: він — губернатор, а виборці дуже часто віддають перевагу саме тим, які далекі від політики Вашінгтону. Так було з колишніми губернаторами Джиммі Картером, Роналдом Регеном і Биллом Клінтоном, які здобули симпатії американців, перемогли у президентських виборах і прийшли у Білий Дім. Виборці, як правило, не довіряють сенаторам. Крім того, П. Вілсон має великий політичний досвід на багатьох постах. Однак чи зможе він використати його у передвиборчій кампанії — сказати важко. Шлях у Білий Дім — складний і не завжди перемагає той, хто заслуговує займати найвищий пост держави. Особливо такої держави, як З'єднані Стейти Америки.

Д-р Роман Барановський

СТАРТ ІНДУСТРІЇ

Президент Кучма стоїть осторонь консервативного парляменту України

II

Президент Кучма запевняє, що процес приватизації незворотний. Тепер треба тільки законодавства, щоб приспішити процес схвалення й прийняття конституції. Леонід Кучма теж підкреслив, що Україна важлива для Заходу, а також і для ЗСА.

Амбасадор ЗСА в Україні Вілліям Ґ. Міллер погоджується з цією заявою українського Президента, що Україна — це стратегічно важлива держава, адже вона є третьою з черги світовою державою з нуклеарним арсеналом і другою державою із найбільшою конвенційною армією.

Після чотирьох років занепаду економіки, в наслідок запізнення проведення реформ, завважується в останньому часі пожвавлення на відтинку реформ. Сильніша контроля грошей значно зменшила інфляцію (на 500% в останньому році), а метою тепер є досягнути 210% цього року, що є реальним.

Нові закони змінили систему податків. Раніше компанії були оподатковані на підставі річного прибутку, а не на підставі заробітку і таким чином часто-густо весь заробіток йшов на податок.

Тож реформа системи податків повинна тепер заохотити компанії до збільшення випуску продукції, а значить більшого розвитку економіки.

Заступник міністра фінансів України Борис Соболів пояснив, що зменшення бюджету України спричинене переважно тим, що Україна платить Росії високі світові ціни за оливу. Впродовж півтора року ціни на оливу підвищено в 42 рази.

Банкову систему в Україні приватизовано і вже 250 банків є у приватних руках.

Віктор Ющенко сказав, що закон торговельних банків змінено і це забезпечує кращу оперативність. Коваленко, директор найбільшої модерної інституції, певний, що Україна є потужною економічною силою. Він підтверджує сказане відповідними числовими даними.

Зформований в Україні в 1990 році Банк України має тепер понад 500 відділів і близько 250 філіялів та 600 контор для вкладу грошей. У недалекому модель банківництва буде заснований у Києві міжнародним банком.

Динамічний Бабич є однією із помітних особистостей в Україні, а його Українська Фінансова Група має світову продукцію капіталовкладення і ланки розподілу.

Україна береться розробляти власні джерела енергії, зокрема ґазові джерела. Вже започатковано проєкт із однією закордонною фірмою в районі Полтави. В Одесі будується термінал для імпорту оливи з Ірану. Укрінтеренерґо — це український електричний ґенератор і розподілювач енергії, що охоплює вісім підприємств громадського користування, тобто обслуговує цілу країну, одночасно експортуючи енерґію до кількох европейських країн, навіть до Швайцарії, в заміну за пальне.

Колишня оборонна, військова промисловість перебудована на випуск товарів масового вжитку.

Обструкційні тарифи звільнено, ґарантуючи угоду з Міжнародним Валютним Фондом.

Добрим прикладом нового типу компанії, яка бореться з протиукраїнськими упередженнями в світі з метою зміцнити торговельні зв'язки України із закордоном, є Ей-Ай-Сі-Ті Голдінґ Компані, що втішалася загальним обігом 70 мільйонів долярів у 1994 році і мала 200 працівників.

Генеральний директор цієї компанії Юрій Белецький і Галина Самійленко вважають, що найбільшою проблемою України нині є розподіл фондів серед населення, бо дуже мало людей мають можливість щось купувати.

Найперше треба припинити рецесію і збільшити випуск продукції. Тоді зросте добробут в Україні.

Микола Мушинка

У ПРАЗІ ПРО УКРАЇНСЬКУ ЕМІҐРАЦІЮ

II

Найбільше українознавчих доповідей (12 із 19) прозвучало в секції „Культура й освіта". Були це доповіді про окремі установи української еміґрації: Український Вільний Університет (Т. Потульницька-Сидорук, Кельн), Високий Педагогічний Інститут ім. Драгоманова (Т. Беднаржова, Прага), Українську Студію Пластичного Мистецтва (О. Пеленська, Прага), Музей Визвольної Боротьби України (М. Мушинка, Пряшів), про українське музичне життя у Празі (О. Колесса, Львів), про празьких українських та російських художників (О. Мартиненко, Львів) та артистів (О. Тарасенко, Одеса), про воїнські реліквії в еміґраційних музеях Чехо-Словаччини (В. Перхавка, Москва), про визначних діячів культури: Олександра Колессу (Ксенія Колесса, Львів), Степана Сірополка (Т. Ківтар, Київ, Т. Беднаржова, Прага), Лева Биковського (Н. Казакова, Київ, Н. Лешкова, Ст. Петербурґ), Л. Білецького (М. Наєнко), С. Наріжного (М. Мушинка) тощо.

Майже кожна доповідь була побудована на нових, досі невідомих матеріялах, головним чином, із розсекречених архівних джерел. За даними українських дослідників, лише в Києві зберігається понад півтора десятка тонн архівних матеріялів колишнього Музею визвольної боротьби України та Українського історичного кабінету, вивезених із Праги у 1945—59 рр. Дальші матеріяли з цих двох архівів зберігаються в обласних архівах Львова, Рівного, Тернополя та інших міст. На жаль, вони здебільшого неопрацьовані і недоступні для наукового дослідження. У набагато ліпшому стані є матеріяли Музею визвольної боротьби України, що зберігаються у Празькому Центральному історичному архіві. Вони становлять окремий фонд під назвою „Український музей у Празі" і є зразково скаталогізовані й доступні для вивчення. Колосальні фонди про українську еміґрацію, головним чином, пресу та книжкові публікації, має Слов'янська бібліотека у Празі — найбільше книгосховище української літератури за межами України.

Велика шкода, що в роботі празької конференції, якщо не рахувати В. Маркуся та Б. Осадчука, майже на було вчених із західної діяспори, зокрема з Українського Вільного Університету у Мюнхені, Української Вільної Академії Наук в Ню Йорку, Наукового Товариства ім. Шевченка та інших установ, які у міжвоєнному та воєнному періодах мали свої осідки у Празі. Багатьох з них, мабуть, відрадило не зовсім щасливе рішення організаційного комітету про „офіційні мови" конференції.

Справа в тому, що організатори цієї престижної міжнародної наукової конференції її офіційними мовами встановили англійську й російську, напевно вважаючи, що англійською мовою ніхто користуватися не буде і весь хід конференції піде „общепонятною" російською мовою, яку ніби всі розуміють (або повинні розуміти). Українських дослідників таке рішення щодо російської мови обурило і багато з них саме заради того відмовилися від участи в конференції. Це й не дивно. Таж у міжвоєнному періоді українська мова (як і всі інші слов'янські мови) була допущена на всі міжнародні з'їзди, конференції чи симпозіюми історично-філологічного характеру, які відбувалися у Чехо-Словаччині. Чому б нині, коли Україна виборола незалежність, українська та білоруська мови мали б підлягати забороні і то на конференції про українську та білоруську еміґрацію?! Слід, однак, сказати, що принцип „общепонятного язика" на конференції зовсім не дотримувався. Першим цей принцип порушив амбасадор України І. Озадовський. Як державний муж України, він свою вітальну промову виголосив українською мовою і всі його розуміли, проявляючи це бурхливими оплесками. Слідом за ним свої промови українською мовою виголосили В. Осадчук і Б. Зілинський — і знов не було ні заперечень, ні протестів, а, навпаки, були загальні оплески.

З пленарного засідання „україномовний дух" перенісся на секції. Наприклад, у секції „Культура і освіта" (якою керував автор цих рядків) українською мовою були виголошені всі доповіді українських авторів. Білоруський доповідач С. Панізнік з Мінська свою доповідь теж виголосив рідною мовою і всі його розуміли. Подібна ситуація була й в інших секціях. Правда, деякі члени російської делеґації звернулися з протестом до організаційного комітету, що їм українська та білоруська мови незрозумілі і вони вимагають, щоб всі доповідачі говорили по-російськи або по-англійськи. Комітет видав спеціяльний циркуляр, в якому вимагав дотримування офіційних мов, однак більшість українських і білоруських доповідачів зігнорували цей циркуляр, а В. Трощинський навіть на заключному пленарному засіданні свою доповідь виголосив по-українськи без найменших протестів з боку організаторів чи публіки.

Взагалі можна сказати, що празька міжнародна конференція про російську, українську і білоруську еміґрацію в Чехо-Словаччині у міжвоєнний період була дуже добре підготовлена і пройшла на високому науковому рівні. Вона зробила підсумки дотеперішніх наукових

(Закінчення на стор. 5)

З МОГО ВІКНА
Іванна Савицька

Царівна на скляній горі...

Перемиському з'їздові присвячую

Софійка відчувала на собі впертий погляд синіх очей в обрамуванні окулярів. Вони, ті очі, ходили за нею у всіх дівочих хороводах, у піснях, у „Подоляночці" навіть, і під кінець фестину сині Олексієві очі зважились підійти до Софійки:

— Будете на матуральній забаві? — спитав він. — Коли так, затанцюємо разом...

Дівчина посміхнулася, а це вже дуже багато. Вона буде на матуральній забаві й глядітиме за синіми очима.

Рідко коли в житті людському все складається, як у дитячій складанці. Важливі соціяльні події (рік 1933-ій) розсипали, мов порване намисто, всі пляни забави. Матуральна забава не відбулася, і сині очі пропали в крутежі життя.

Софійка повісила на вішалку надій свою матуральну сукню, схожу на одяг мавки, і все, що лишилося із забави, — був вішак і клаптик обдертих мрій.

Ви, певне, знаєте, що таке вісімнадцять років, років ув'язнення в інститутських мурах, коли сама згадка про сині очі тяжить гей би гріхом. Кажу — гей би, бо до гріха люди повертаються часто, а до зустрічі зі синьооким хлопчиною відай ніколи не прийде...

Коли вам сповниться отих вісімнадцять років, по-ра завчасу вибирати стежку життя. Софійка ще не рішилася. У неї непевність, вагання і сумніви, куди йти. Правою стежкою з піснотою життя, чи, може, скрутити вліво, яке приманює, простеляє пожадливі руки. Ні, не скрутити, а йти прямо і самій долі віддати в руки своє щастя. Воно, оте щастя, прийшло.

Софійка носить на руці обручку. Вона одружена, дуже щаслива. Має прекрасного чоловіка, має сина, має можливість себевияву, має усе!

А літа летять, і летять, мов шалені. Великі зміни довкілля колишуть нею мов билинкою, сиплять на скроні білий прозорий іній. Біля вуст кладуться дрібненькі стежинки, та вона відсуває старість, мов непрошену гостю. Синок підріс, уже здоганяє батька, і монотонія життя виганяє її з хати. Вона їде, летить в Україну шукати загублений скарб, пропалий скарб, свою молодість...

***

Софійка в пансіоні „Роксоляна". Тут пахне сосною, живицею і грибами, пахне медом і пахнуть духм'яно достиглі гілки помідорів. Що за предивне поєднання кольорів і смаків. Концертують розспівані, закохані в сонце, птахи, а дятель своїм stacatto наводить ритм ув оркестрі.

Якби так зібрати весь спів, оті шелести листя, отой шепіт каскад і говірку кленових листочків, зібрати в пахучу в'язку і повезти в чарівній торбині аж до Америки! Якби так...

Софійка вранці виходить на балькон. На жмутку паперу змальовує все, що бачить, і все, що відчуває душа. Внизу, на бальконі, якийсь чоловік у віночку сивого волосся, в окулярах. сорочинці (чорній чомус занурений у читання книжки. Вакаційник якийсь. Хай там сидить і читає, та він не сидить спокійно, а крутиться і вертиться, заходить за чимось до кімнати і знову сідає на крісло і щось пише.

Хто ж це такий? Софійці він не чужий, когось нагадує, а може це тільки привид. Щоб тільки побачити кольор його очей. Вона гладить волосся, на лице кладе рум'янці, чепуриться перед люстром, і збігає сходами вниз.

—Хто є оцей вакаційник під числом одинадцять?

— О, це о. Олексій з Австралії. Він щойно вибув з пансіону, а тут записка для вас.

„Моя (не моя) Царівно на скляній, недоступній горі. Я впізнав Тебе, моє сонечко, впізнав, і рішився тікати. Ось Тобі моя 'сповідь'. Забава була відкликана, і я не міг попрощати тебе. В хаті мене вговорили, що мушу їхати до Риму, бо там роздають стипендії, обіцяють працю, обіцяють (зоре моя) кольоратку, і все, пов'язане з нею. Під намовою мами — рад-не рад я згодився. В Римі пірнув у науку, зробив докторат один і другий, і поїхав у гущу Австралії спасати загиблі душі. Тебе, єдину, не забув. Твоєї усмішки й погляду чарівних очей на отому фестині в Перемишлі не забуду ніколи. Цього права не відобрала мені навіть моя кольоратка. Адже ж предобрий Бог простив навіть грішниці Магдалині.

Моя (не моя) кохана! В людині стукає не тільки серце, але й розсудливість. Я тікаю від тебе, моя нездійснена мріє, тікаю від себе самого, тікаю у джунґлі Австралії.

о. Олексій".

Софійка кинулась до кімнати із числом одинадцять, але там не було нікого. На кріслі-гойдалці колисалася покинута книжка „Житія святих"...

Анатолій Гороховський

НОВИЙ ГЕНЕРАЛЬНИЙ КОНСУЛ УКРАЇНИ В ЧИКАҐО

Новий генеральний консул України в Чикаґо Віктор Кирик народився 22-го червня 1944 року, за національністю він українець. Його дитячі роки пройшли в Шевченковому краї, а саме в селі Лисянці на Черкащині, яке знаходиться неподалік від славнозвісних Моринців — батьківщини Кобзаря. Після закінчення школи юнак вступив до Уманського технікуму, де здобув спеціяльність механіка ремонту сільсько-господарських машин. У 1964 році Кирика взяли до армії, в якій прослужив три роки. Демобілізувавшись в 1968 році, стає студентом юридичного факультету Київського Університету ім. Т. Шевченка, відділ міжнародного права. Закінчивши у 1973 році навчання в університеті, В. Кирик одержав скерування у консульський відділ Міністерства Закордонних Справ України на пост аташе. Всі наступні роки він трудився у цьому міністерстві, в якому пройшов шлях від аташе до начальника консульського управління. На весні 1995 року В. Кирик був призначений генеральним консулом України в Чикаґо. Український дипломат одружений, його дружина Світлана за фахом історик, у них одна дочка Тетяна, яка цього року закінчила юридичний факультет Київського Університету ім. Т. Шевченка.

Генеральний консул України в Чикаґо Віктор Кирик.

— Якщо не секрет, то просив би вас сказати, які настанови ви одержали від Уряду, коли вас затверджували на цей високий пост?

— Ніякого секрету тут немає, охоче поділюся настановами, одержаними від Уряду і, зокрема, від міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка. Вони полягають в тому, щоб всебічно розбудовувати відносини між Україною та З'єднаними Стейтами Америки. Варто підкреслити, що мова йде про поширення та поглиблення як економічних, науково-технічних, так і культурних зв'язків. Ці стосунки мають будуватися на підставі угод, укладених в різні часи між нашими країнами. До речі зауважу, що таких документів є понад 30, більшість яких спрямовані на поширення економічного співробітництва.

В той же час, генеральне консульство буде і надалі активно співробітничати з українською громадою реґіону, однією з найбільших в Америці.

— З попередньої розмови я дізнався, що ви, так би мовити, були вчителем і наставником першого генерального консула України на американському континенті. Йдеться, звичайно, про Анатолія Олійника.

— Так, це відповідає дійсності. Після закінчення факультету міжнародного права і міжнародних відносин Київського Університету Анатолій Олійник був направлений на стажування у консульський відділ Міністерства Закордонних Справ України, де я в той час працював радником. Майбутній генеральний консул потрапив під мою опіку. Повинен відверто сказати, що вихованець університету виявився напрочуд допитливим, здібним, здисциплінованим молодим спеціялістом, що дало мені право рекомендувати керівництву нашої дипломатичної установи зарахувати Анатолія Олійника працівником консульського відділу.

Мушу відверто визнати: дуже радий, що не помилився в цій людині. Вважаю його не абиякою заслугою те, що, незважаючи на великі труднощі, йому вдалося в короткий час при активній допомозі української громади відкрити генеральне консульство в Чикаґо.

Я з вдячністю прийняв від свого колишнього учня своєрідну естафету і в міру своїх сил продовжу почату ним працю в столиці середнього заходу Америки.

— Якщо вже мова зайшла про фундатора дипломатичної установи в Чикаґо, то переконаний, що читачам цікаво було б довідатися, як склалася дальша доля А. Олійника, де він тепер працює?

— На жаль, відповісти на це питання сьогодні ще не можу, адже мені невідомо, яку посаду запропоновано А. Олійникові. Можу тільки сказати, що він перебуває у відпустці, якою, до речі, не користувався протягом останніх трьох років. Гадаю, що А. Олійник працюватиме в апараті Міністерства Закордонних Справ України.

— А тепер дозвольте поцікавитися, яке враження справила на вас українська громада Чикаґо?

— Незважаючи на короткий час перебування в Чикаґо, я мав можливість познайомитися з керівниками ряду громадських організацій, підприємцями, діячами культури, багатьма людьми. Враження однозначні: всіх представників діяспори об'єднує палка любов до рідного краю, готовість зробити все від них залежне, аби успішніше відбувалися процеси переходу до ринкової економіки, щоб незалежна Україна стала багатою і щасливою.

(Закінчення буде)

„Шевченко сьогодні єднає все світове українство“

Учасникам Шевченківської конференції НТШ

Дорогі друзі!

З України, з отчої землі вітаємо вас зі світлим Тарасовим днем, цим справді найсвітлішим днем серед похмурostей нашого такого складного життя. Сама доля подарувала колись Україні за її страждання генія дивовижного, генія всеосяжного — Тараса Шевченка.

Шевченко був і лишається центральною духовною постаттю нашої історії а культури. Боротьба за Шевченка, проти Шевченка, довкола Шевченка ніколи не припинялась, бо Шевченко і Україна — це єдине ціле, неподільне. Хіба ж давно було, коли в Києві людей розганяли від пам'ятника Кобзареві, коли сексоти-кагебешники заносили в чорні списки кожного, хто зважувався покласти квіти Тарасові в день 22-го травня. Не забулось і те, з якими труднощами довелось свого часу відбороняти, повертати до „Кобзаря“ шість чи не найсильніших його поезій, що їх перед тим, у керівному кабінеті, уявивши себе цензором, можновладний запроданець вилучив був на тій підставі, що вони, мовляв ображають Москву. Відомо також, як доморощені нищителі-українофоби трощили університетський, із зображенням поета вітраж, — прекрасне творіння Алли Горської та її друзів-художників. А той нечуваний злочин — підпал найбільшої Київської бібліотеки, вчинений напередодні Міжнародного Шевченківського форуму в травні 1964 року! З усіх континентів їхали люди вклонитись генієві України, а Київ постав перед ними — ніби вже передвістя Чорнобиля — у сатанинських димах тоталітарного пожарища, де гинули сотні тисяч книг саме з україніки, зокрема унікальних українських стародруків.

Навіть і в нинішніх умовах Тарас не дає спокою нашим недругам, і це є ознакою, що Тарас живе, діє, разом зі всією Україною стоїть на сторожі нашої незалежності і нашого майбуття.

Своїм високомoральним „Кобзарем“, своїм апостольським подвигом Шевченко більше, ніж будь-хто, зробив для порятунку нації від занепаду, від знедуховлення і розмивання, він повернув їй віру в себе, повернув дух стійкости, дух життя.

Як велика, воістину божественна сила, Шевченко сьогодні єднає все світове українство. Наші думки з-над Дніпра линуть до вас, наші дорогі брати й сестри, ми повсякчас пам'ятаємо про ті благородні діяння, що їх ви в діяспорі звершуєте з іменем Кобзаря, надто ж високо пошановує Україну плідну діяльність славетного Наукового Товариства імени Шевченка.

Як і за минулих часів, сьогодні Шевченко потрібен нам у всій своїй цільності, не зруйнованості кожного рядка, в могутній єднаючій силі, бо в образі Кобзаря живе для нас сама душа народу, українська душа.

Щоб нам вистояти в ці нелегкі часи, щоб утримати над собою небо незалежности, потрібні плечі гігантів.

І перший з-поміж них, чиє плече відчуваємо, це він — Тарас Шевченко!

Тож славмо його, бережімо його, нашого Світоча.

Слава Тарасові! Слава Україні!

Олесь Гончар

Київ, 1995

ВІСТІ
НАУКОВОГО Т-ва ім. ШЕВЧЕНКА

Ч. XVI

Адреса НТШ: Shevchenko Scientific Society, 63 Fourth Ave., New York, N.Y. 10003

НТШ вшанувало ред. І. Кедрина-Рудницького

У сороковий день відходу у вічність свого почесного і улюбленого члена ред. Івана Кедрина-Рудницького Наукове Товариство Шевченка в ЗСА влаштувало жалобну зустріч, в неділю 21-го травня 1995 року.

У вщерть виповненій шанувальниками покійного залі НТША в Ню Йорку зустріч відкрив президент НТШ проф. Леонід Рудницький, який теплими словами влучно схарактеризував цю найбільше кольоритну постать української журналістики, підкреслюючи його активність до останньої хвилини трудолюбивого життя, зазначуючи, що його відхід залишить прогалину, яку важко буде заповнити. Усім членам Управи НТШ, в якій ред. І. Кедрин був чинним до кінця земної мандрівки буде бракувати його аналітичної і критичної думки, як також його постійної праці і сухого дотепу.

Проф. Л. Рудницький попросив до слова і молитви пароха УКЦ св. Юра в Ню Йорку та особистого приятеля покійного о. Патрикія Пащака, ЧСВВ, який в глибоко продуманих словах згадував свого довголітнього парохіянина і друга, цитуючи при тому слова Митрополита Андрея Шептицького і Шекспіра, щоб дати присутнім вимір жалю за втратою цієї неповторної в українській спільноті людини: політика, журналіста і вірного сина українського народу.

З коротким спомином про сл. п. ред. Івана Кедрина, особистим другом якого був він через довгі роки, виступив колишній президент НТША д-р Ярослав Падох, згадуючи „контровезійну зустріч“ з приводу появи, саме заходами НТШ, книжки споминів ред. І. Кедрина п. н. „Життя, події, люди“.

Аналітичну доповідь про покійного виголосив д-р Мирослав Прокоп, якого сл. п. ред. І. Кедрин, відомий із свого постійного плянування, ще за життя просив таку „колись“ підготовити.

У д-ра М. Прокопа ця доповідь була повним розглядом постаті покійного у різних його аспектах, а це як журналіста, дослідника-літописця і як політично-громадського активіста. Переплітаючи свої слова численними цитатами із статтей та книжок сл. п. І. Кедрина д-р М. Прокоп дав вірну та непристрасну сильветку цієї виїмкової людини, враз із її часом контровезійними поглядами чи сутичками на політичному відтинку українського життя. Закінчуючи свою аналізу доповідач ствердив потребу монографії про життя і творчість покійного із включенням інформацій про брата і сестру ред. І. Кедрина-Рудницького, які відограли важливу ролю в українській політично-культурній спільноті.

Останньою поділилася особистими спогадами довгих років співпраці із покійним ред. Ольга Кузьмович, яку саме ред. І. Кедрин впровадив у журналістичну професію. Із легким гумором, але особливою теплотою, вона цитувала різні із характеристичних для покійного стверджень, слів та дотепів, як також його близькі стосунки з її цілою родиною, про яку при різних нагодах, звичайно сумних, писав. Але найбільше зупинилася вона на довголітньому співробітництві із ред. І. Кедрином у щоденнику „Свобода“ зі сумом стверджуючи факт, що на цих жалібних сходинах не було ні одної особи із редакційної колегії. Тому поставила питання присутнім, чи найдуться ще люди, які пам'ятатимуть цього виїмкового журналіста в майбутньому та чи хтось відзначить першу річницю його відходу у кращий світ, як це діється із іншими визначними членами нашої спільноти.

(О. К.)

Доповідачі на жалобній зустрічі у пам'ять сл. п. ред. І. Кедрина. Промовляє д-р М. Прокоп, сидять від ліва парох УКЦ св. Юра в Ню Йорку о. П. Пащак, ЧСВВ, ред. О. Кузьмович, д-р Я. Падох, проф. Л. Рудницький.

Фото: Я. Кулинич

Вісті з Екзекутиви Світової Ради НТШ

У листопаді — грудні минулого року у ЗСА і Канаді перебував генеральний секретар Світової Ради НТШ Олег Романів (він же голова Львівського НТШ), який відбув ряд зустрічей і конференцій з представниками НТШ Америки і Канади. У своїх виступах д-р О. Романів в основному зупинявся на питанні теперішнього стану наукової праці і перспективи у рамках НТШ, а також наукових кадрів та труднощів, з якими доводиться зустрічатися в цій ділянці як у діяспорі, так і в Україні. На його думку є деякі труднощі в роботі НТШ, у світовому вимірі на трьох континентах, зумовлені низкою об'єктивних причин. Науково-видавнича діяльність НТШ у Канаді, Австралії та Західній Европі останнім часом значно послаблена в зв'язку із старінням колись активних кадрів, і — незалученням до наукової роботи в цій організації значної кількости молодих професіоналістів. У свою чергу НТШ в Україні працює в умовах матеріяльних труднощів та економічного хаосу, що негативно впливає на активність членства, яка здійснюється в умовах неприємних інформаційних бар'єрів між краєм і діяспорою. Вони зумовлені відсутністю постійної поштової чи телефонічної комунікації, великими коштами транспорту, зв'язку, часто непосильними Львівському НТШ.

Такий стан справ вимагає нових організаційних заходів, які допомогли б кращій координації діяльности членства у світовій системі НТШ. Їх обговорення було предметом дискусій під час засідань Екзекутиви Світової Ради, які відбулися в Торонто і Ню Йорку, а підсумкові наради 11-го грудня 1994 р в домівці НТШ в Ню Йорку. В цих нарадах взяли участь представники НТШ Америки, Канади та України (проф. Л. Рудницький, О. Романів, О. Біланюк, В. Ленцик, Ю. Курис і мгр В. Рак). Сесія виробила пропозиції щодо зміни вертикальної (крайової) та горизонтальної (секційної) структури НТШ. Нова структура передбачає формування нових крайових НТШ у Польщі, Чехії та Словаччині. Розроблено також схему реорганізації секцій. Запрошено спрощену кореспонденційну схему виборів дійсних членів та членів кореспондентів. Прийнято ухвалу про перейменування Головної Ради у Світову Раду НТШ, причому проф. Олексу Біланюка призначено другим віцепрезидентом, а д-ра Ю. Куриса — скарбником Світової Раду НТШ.

Генеральний секретар доповів теж про підготову інформаційного видання „Хроніка НТШ“ (виходила у Львові з 1990 р.), а „Вісник НТШ“, що видається тепер у Львові, перетворити в офіційний орган Світової Ради НТШ.

В далекойдучих плянах Світової Ради є почати підготову до 125-літнього ювілею НТШ, видати „Енциклопедію НТШ“, яка повинна підсумувати великий подвиг української науки перед народом і батьківщиною та вказати на вклад НТШ у національне відродження України XX століття.

НТШ гідно відзначило пам'ять видатного мовознавця Івана Зілинського

Серед книжкових видань НТШ 1994 року на особливу увагу заслуговує „Збірник пам'яті Івана Зілинського“ — реконструкція втраченого ювілейного збірника з 1939 року, стор. 584.

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА

ЗБІРНИК ПАМ'ЯТІ ІВАНА ЗІЛИНСЬКОГО (1879 — 1952)

Відомий своїми мовознавчими працями, зокрема в ділянці українських говорів, професор Краківського університету Іван Зілинський (1878-1952) ще у 1939 році приготовив до друку доволі великий за обсягом збірник науково-дослідних статтей 54-ох визначних славістів того часу українською, польською, німецькою і французькою мовами. Воєнні події унеможливили друк цієї книги, яка, здавалось би, пропала. Лише в кількох останніх роках пощастило віднайти частину (30 статтей) того Збірника, 18 треба було відновлювати, а 11 пропали безслідно.

За реконструкцію віднайдених текстів і остаточне оформлення цілої книги взялися професори-мовознавці Юрій Шевельов як головний редактор, Олекса Горбач і Микола Мушинка. Завдяки їм Збірник І. Зілинського вийшов з друку. Яку вартість він має не тільки для українського, але й слов'янського мовознавства, свідчать два листи, які надійшли до НТШ. Так, в листі, одержаному від Інституту слов'янських студій Польської Академії Наук, читаємо: „Том імпозантний, чудово відредагований і матиме велике наукове значення для історії славістики“. А Павло Петренко з Києва пише: „Це прекрасне видання підтвердило життєвість тих високих наукових традицій, які відзначили діяльність НТШ... Книга увіковічнить світлу пам'ять справжнього українського патріота і вченого“.

Пам'ять нашого видатного мовознавця НТШ відзначило також окремою науковою конференцією, що відбулася в Ню Йорку в грудні минулого року.

З КАНЦЕЛЯРІЇ НТШ

НТШ ЗБАГАТИЛАСЯ НА БІБЛІОТЕКУ Й АРХІВ ПРОФ. М. ПАЛІЯ

Довголітній дійсний член Наукового Товариства ім. Шевченка за життя записав свою цінну багату бібліотеку і свій архів для Наукового Товариства ім. Шевченка в Ню Йорку. Проф. Микола Палій помер 23-го липня 1994 р. у Белоїті, Висконсин, на 83 році життя. Син покійного Микола Борислав Палій і дочка Лідія Анна-Марія Гюм дбайливо виконали завіщання батька і докладно переслали на адресу НТШ цілу бібліотеку і архів, за що названим вислововлюємо щиру подяку. Архів покійного М. Палія не є ще у процесі опрацювання, але сподіємось, що він буде багатий і цінний для дослідників літератури, а зокрема романських мов. До речі, Микола Палій належить до особливо цікавих науковців.

Кілька слів про покійного Миколу Мирославa Палія. Народився він 7 грудня 1911 року в селі Богданівки Скалатського району у священичій родині о. Івана й Анни (Шкільник) Паліїв. Він одержав глибоке родинне і релігійне виховання від своїх батьків, завдяки яким закінчив народну освіту у рідному селі, а середню — у Тернополі і Львові (Мала семінарія). На високі студії М. Палій поїхав до Риму, де спершу студіював на філософічному факультеті, а згодом на медичному, який закінчив дипломом лікаря-хірурга 1940 року.

Д-р Микола Палій переїхав згодом до Північної Америки і не пішов за своєю, щойно здобутою професією, як медик-хірург, але вписався до стейтового університету в Огайо, де студіював романські мови з вирізненням еспанської, з якої здобув бакалаврат. Далі продовжував студії еспаністики у країнах Центральної Америки: Коста Ріка, Нікараґуа і в Інтерамериканському Університеті у Сальтільйо, Мехіко, здобув докторат з еспаністики у 1968 р. Деякий час працював за професією, викладаючи у стейтовому університеті в Огайо, а з 1950 року — у Бейлоцькому коледжі у Вісконсині, де викладав еспанську й італійську мови та літератури. За довгі роки праці М. Палій здобув собі як науковець добре ім'я.

Покійний проф. Микола Палій залишив багату літературно-творчу спадщину. Писав українською, англійською і еспанською мовами. Має цілу низку літературних творів, переклади з еспанської мови на українську, наукові статті, есеї і рецензії. Писав також під різними псевдонімами. Літературна і наукова творчість проф. Миколи Палія заслуговує на особливу увагу, на окрему монографічну працю. Дослідники літературної праці можуть скористати з багатих надбань М. Палія.

Частину матеріялів до цієї сторінки приготовив проф. М. Семчишин.

БІБЛІОТЕКА Й АРХІВ РЕД. І. КЕДРИНА-РУДНИЦЬКОГО — В НТШ

Наш довголітній дійсний член і довголітній член управи НТШ св. п. ред. Іван Кедрин-Рудницький записав свою багату і цінну бібліотеку й архів для Наукового Товариства ім. Шевченка. На жаль, архів патріярха українських журналістів Івана Кедрина-Рудницького виявився скромним. Тяжко пояснити, чому його архів не

(Закінчення на стор. 5)

Виступи з доповідями на форумі НТШ в Ню Йорку

(від лютого 1994 до червня 1995 року)

Олексій Ситенко, академік, професор Київського Університету, 5-го лютого виступив з доповіддю на тему „Роля науки в розбудові української держави“.

Соломія Павличко, кандидат наук, літературознавець, співробітник Академії Наук України. Заповіджена доповідь на 12-го лютого на тему „Українська література після проголошення незалежности“ не відбулася у зв'язку з великою сніговією.

Любов Голота, редактор і поетеса, та Павло Мовчан, депутат Верховної Ради України, доповідали 20-го лютого. Любов Голота говорила на тему „Журнал для жінок 'П'ята пора'“, а Павло Мовчан — „Товариство 'Просвіта ім. Тараса Шевченка'“.

Олег Микитенко, головний редактор журналу „Всесвіт“, 26-го лютого доповідав на тему „Переклад іноземної літератури в Україні: мистецький, культурологічний і політичні аспекти“.

XIV річна наукова Шевченкознавча конференція відбулася 12-го березня. У ній взяли участь: Юрій Шевельов (НТШ, УВАН) — відкриття з вступною доповіддю; Марко Антонович (УВАН) говорив на тему „Інтерпретація вірша 'Не нарікаю я на Бога'“; Ася Гумецька (Мишигенський університет, НТШ) — на тему „Еволюція і поетика теми кари у творах Шевченка“; Богдан Ажнюк (УНІГУ, Інститут Мовознавства НАНУ) — на тему „До проблеми сприймання Шевченка в сучасній Україні“. Заключні підсумки зробив Леонід Рудницький — голова НТШ. Організаторами конференції були: Наукове Товариство ім. Шевченка, Українська Вільна Академія Наук і Український Науковий Інститут Гарвардського Університету.

Олена Дуць-Файфер, гостя з Польщі, докторантка Ягайлонського університету у Кракові, на східно-слов'янській філології — катедрі української літератури, 19-го березня доповідала на тему „Літературна творчість українців у Польщі після Другої світової війни“.

Василь Маркусь, академік, професор політології і головний редактор ЕУД, і Анатоль Камінський, д-р політичних наук, автор праць на політичні теми, 16-го квітня доповідали на тему „Вибори в Україні: аналіза і висновки“.

Леонід Федорук, член Спілки Журналістів України, заступник керівника пресцентру Верховної Ради України, 7-го травня доповідав на тему „Вибори в Україні і соціяльно-політична ситуація“.

Олександер Бураковський, член Спілки Письменників України, член Українського відділення Пен-Клюбу, колишній голова Ради Національностей Руху, 14-го травня виступив на тему „Міжнаціональні проблеми в Україні, а зокрема жидівсько-українські“.

Любомир Романків, доктор, голова Електрохемічної технології і мікроструктур у дослідному центрі Т. Д. Ватсона — фірми АйБіЕМ і пластовий діяч, 28-го травня говорив на тему „Розвиток магнітного записування на дисках та його вплив на наше щоденне життя“.

Молодіжний театр ім. Леся Курбаса у Львові. 22-го червня відбувся вечір на тему „Успіхи і проблеми Авангардного Українського Театру у Львові, увякому взяли участь Володимир Кучинський — режисер, Олег Драч — актор, Наталка Половинка — акторка, Катерина Сліпченко — літературний критик, Вірляна Ткач — режисер мистецької групи „Яра“ — „Ля-Мама“. Вечором керувала Лариса Онишкевич.

Наукове Товариство ім. Шевченка, Українська Вільна Академія Наук, Український Науковий Інститут Гарвардського Університету, Українське Історичне Товариство і Дослідча Фундація ім. Олега Ольжича 25-го червня влаштували симпозіюм, присвячений Олегові Ольжичу у 50-річчя його трагічної смерти. У програмі взяли участь: д-р Марко Антонович, д-р Микола Неврлі, д-р Андрій Сороковський, д-р Зенон Городиський, д-р Наталія Пазуняк. Програмою керувала у відсутності д-ра Леоніда Рудницького д-р Лариса Онишкевич. У програмі заповіджені не прибули: Роман Лубківський, амбасадор України в Чехії, і д-р Тарас Салига зі Львова.

Олекса В. Мишанич, доктор філологічних наук, завідуючий відділом української літератури в Інституті літератури НУАН і заступник голови вищої атестаційної комісії України, 14-го липня доповідав на тему „КДБівські матеріяли зі судових розправ над Патріярхом Йосифом“.

Д-р Роксоляна Зорівчак, професор Львівського Університету, заступник голови НТШ в Україні і перекладознавець, 11-го серпня доповідала на тему „Перші переклади української літератури на англійську мову XIX століття“.

Микола Жулинський, академік, директор Інституту літератури ім. Шевченка НАНУ, народний депутат Верховної Ради України і колишній віцепрем'єр-міністер України, 13-го вересня виступив з доповіддю „Олександер Довженко — тріюмф і розпач генія“.

Ярослав Падох, колишній голова НТШ, Олександер Домбровський, дійсний член НТШ, 15-го жовтня брали участь у вечорі, присвяченому 50-річчю з дня смерти історика о. Теофіля Коструби. Я. Падох говорив на тему „До життєпису історика Теофіля Коструби“, О. Домбровський — на тему „Теофіль Коструба — незабутній історик Церкви і народу“.

Ярослав Кендзьор, народний депутат Верховної Ради України, 22-го жовтня доповідав на тему „Сучасна ситуація в Україні“.

Вечір Києво-Могилянської Академії відбувся 11-го листопада на тему „Перші роки праці незалежного Університету 'Києво-Могилянська Академія', 1992-1994“, у якому взяли участь: В'ячеслав Брюховецький — президент, Євгенія Онищенко — заступник президента, Сергій Іваxнюк — ректор, і Наталя Шумкова — голова суспільного інформування.

Микола Рябчук, гість з Києва, письменник, журналіст і заступник головного редактора журналу „Всесвіт“, 25-го листопада доповідав на тему „Сьогоднішнє українське суспільство і стратегія його трансформації“.

Іван Коропецький, академік, професор економіки, 26-го листопада доповідав на тему „Вигляди на успіх економічних реформ в Україні“.

Олександер Руденко-Десняк, голова Союзу Українців у Росії, 28-го листопада доповідав на тему „Українці в

(Закінчення на стор. 5)

Відійшли від нас

(від січня 1994 до червня 1995 року)

ДІЙСНІ ЧЛЕНИ НТШ

Д-р Василь Галич
д-р Богдан З. Гординський
д-р Володимир Гординський
д-р Яків П. Гурський
о. д-р Іван Гриньох
д-р Микола М. Палій
д-р гонoріс кавза ред. Іван Кедрин-Рудницький
проф. Лев Шанковський

ЧЛЕНИ КОРЕСПОНДЕНТИ НТШ

Ред. Іван Дурбак
д-р Михайло Лоза
д-р Павло Сениця
д-р Володимир Нагірний

ЧЛЕНИ ФУНДАТОРИ НТШ

Д-р Петро Моцюк
д-р Микола Шпетко

ЗВИЧАЙНІ ЧЛЕНИ НТШ

Д-р Галина Андрієвська
д-р Юліян Химинець
о. Тарас Е. Дурбак
д-р Михайло Лободяк
мгр Микола Мартинюк (Кравчук)
Осип Романишин
д-р Олег Кудрик
д-р Роман Мороз
д-р Олег Слюзар

Український Інститут Модерного Мистецтва
2320 W. Chicago Ave., Chicago, IL 60622

СПИСОК МЕЦЕНАТІВ ІНСТИТУТУ З 1970 ДО 1-ГО ЧЕРВНЯ 1995

Дирекція Інституту має велику честь висловити подяку всім, хто зробив благодійний внесок на підтримку Інституту. Ваша фінансова та моральна допомога є необхідними для реалізації програм Інституту. Завдяки Вашій підтримці, в наступному році Інститут святкуватиме 25-у річницю свого існування. Список меценатів подано нижче.

Акерстром Пер, Арета	225.00
Александер Моріс	50.00
Алегейні Інтернашенал	100.00
Антонович Борис, Ірена	785.00
Андрущко Роман, Надія	135.00
Андрущишин Микола, Ольга	1,590.00
Апл Компютер Корп.	103.00
Бабчук Юрій др.	200.00
Бабій-Кучма Зенон, Ляля	355.00
Бабій Осипа	10.00
Балагутрак Михайло,Ліда	135.00
Балзікас Стенлі	80.00
Бандура др. Ярослав, др. Ляриса	440.00
Бараболяк Микола	50.00
Баранська Уляна	50.00
Бараник Орест	75.00
Барнич Христина	105.00
Бартелс Джін	75.00
Бас Роса	100.00
Базарний Микола	20.00
Бел Сирджікал	50.00
Бенко Ярослава	30.00
Бентов Міртала	50.00
Берестянський Роман, Ляриса	1,300.00
Бігун Роман,Зена	600.00
Біланюк	100.00
Білогруд Ігор	25.00
Білинська Анна	120.00
Боднарук др. Богдан, Віра	920.00
Боднарук Ростислав, Марія	80.00
Борняк Катерина	55.00
Борняк др. Роман, Ліда	100.00
Борисевич Степан, Орися	1,975.00
Бойчук Богдан, Марія Ривакович	175.00
Бойко Михайло	150.00
Бойкович Володимир, Катерина	380.00
Брама Петро	100.00
Брантлей-Кульчицька Ламар, Марія	270.00
Бродеч др. Володимир, др. Алла	1,890.00
Бровар др. Андрій, др. Таїса	180.00
Бровар Орест	30.00
Бровар Емілія	100.00
Буксар Богдан	4,000.00
Бурачинський др. Ераст	120.00
Бискош Роман, Евгенія	60.00
Харкевич др. Мирослав	640.00
Харкевич др. Богдан, Р.	100.00
Харук Олена	50.00
Хойнацький др. Ян, Людмила	380.00
Хрептовські др. Ахіль, Віра	153,873.00
Хрептовська-Ґеді Віра	500.00
Хринівський Орест, Валя	275.00
Целевич др. Богдан	330.00
Целевич др. Іванна	130.00
Цьолко Адріан, Христина	30.00
Чернявський Й.	20.00
Чорній Ігор	30.00
Чопівська Софія	50.00
Цибрівські др. Олександер, Мирослава	145.00
Цимбалістий Зірка	100.00
Чижик Володимир, др. Марія	170.00
Дачишин др. Іван, Софія	915.00
Дачишин Міка	100.00
Дебютантський Баль	2,400.00
Децик Володимир	100.00
Демус др. Теофіль, Володимира	10,410.00
Демус др. Маріян	2,000.00
Деркач Іван	140.00
Денісон Манюфактюрінг Ко.(Михайло Бойко)	2,000.00
Дмитерко Олександер	100.00
Добровольський Мирон, Оксана	50.00
Домашевський М.	10.00
Доміно Юрій, Богданна	40.00
Донель Віліям	100.00
Дорожинська Марія	350.00
Довиденас Йонас	900.00
Дробоцький др. Б	25.00
Дрогомирецький Михайло, Калина	140.00
Дубас А.	25.00
Дуда Мирон	320.00
Дудяк др. Стефан, Люся	4,980.00
Дудяк др. Христина, др. Стівен Дейвіс	90.00
Дурбак Андрій	100.00
Дурбак Борис	350.00
Дурбак Ірена	100.00
Дикун др. Роман	100.00
Дикий Ярослав, Дана	580.00
Джуль др. Павло	120.00
Джонсон-Зелінська Ярослава	50.00
Джаксон М.	25.00
Дзвіник др. Ярослав, Марія	300.00
Еліяшевський Андрій, Віра	200.00
Фолк др. Філіп	40.00
Фаріон др. Александер, Ярослава	650.00
Фединяк др. Володимир , Ореста	1170.00
Фішер-Слиш др. Марія	1,495.00
Федеральний Український Банк Певність	6,660.00
Фільварків др. Оксана	4,050.00
Формігоні Маурі	125.00
Форович Александер	20.00
Форович Роман, Леся	40.00
Форович Теофіл	240.00
Форович Зенон, Марія	125.00
Фрідман Д	100.00
Галярик др. Ігор, Ґеня	2,245.00
Ґоляш Роман, Аня	40.00
Ґолштейн Айріс	125.00
Гулей др. М., Е.	200.00
Горчинські др. Анастазій, Іванна	390.00
Гратович Евген	100.00
Громовський Джін	1,220.00
Гаська Ірена	140.00
Ганкевич Ярослав, Марія	600.00
Ганущак Сергій, Клея	400.00
Гарасимів др.Ярослав , Роксоляна	250.00
Гартлер Александер, Дарія	1,865.00
Гелбіг Марія	100.00
Генрі Джеймс суддя, Джуді	50.00
Генрисон Максин	125.00
Газета Геральд	200.00
Геромнінон Емануель, Люба	50.00
Гілдербранд А.	100.00
Гнатик Микола, Ернестина	290.00
Глаткий др. Петро, Орися	100.00
Годчак Василь	30.00
Головатий др. Михайло, Іванна	3,135.00
Голіан Михайло, др. Оксана	550.00
Горб Юрій, Надя	25.00
Городиловський др. Юрій, Орися	75.00
Городиський Орест	40.00
Громяк Марія	150.00
Грушецький Дмитро, Галина	140.00
Грицеляк др. Пантелеймон	125.00
Грицеляк др .Юрій, др. Софія	315.00
Грицеляк др. Марія	1,250.00
Григорчук Дмитро, др. Наталка	75.00
Гринчишин Анна	100.00
Гриневич Орест, Уляна	410.00
Гюберт Роберт	20.00
Ільків др. Олександра, др. Андрій	10,475.00
Інджекто Молд (Гартлер-Борисевич)	3,500.00
Іванців др. Мирослава	4,275.00
Іваницький др. М.	500.00
Іванків Л.	75.00
Яремко Джон	25.00
Яросевич Мирон, Дарія	735.00
Яримович Юрій, Орися	240.00
Ястрембський др. Йосип, Евстахія	100.00
Ястрембський др. Ігор і Тетяна	80.00
Кабрера др.П.(завдяки др. М.І.Головатих)	50,000.00
Качуровский Василь	1,485.00
Калимон Ольга	800.00
Камінська Ірена	50.00
Карасейчук Й.	50.00
Кардосо-Косак Орися	370.00
Каррол Джеймс	100.00
Кассараба др. Володимир, Ліда	2,180.00
Кащуба др. Остап, Юлія	50.00
Кап Соня	125.00
Кавка Юрій	570.00
Кекіщ Юрій	25.00
Келлі Елізабет	100.00
Кецала др. Адріан, Ляриса	295.00
Кайнд-Іванчук Джошуа, Ю.	1,100.00
Квіренбах др. Олена	725.00
Кіт Антон	100.00
Кітт д. В.	20.00
Клаусен Діана	10.00
Клюфас Орест, Орися	1,325.00
Климкович Любомир, Люба	50.00
Кобилецький Роман др., Анна	520.00
Колучі-Петруняк др.Стівен, Ліда	1,055.00
Коцелко Павло	40.00
Кочман - Дяченко Олександра	2,645.00
Кодельський др. Ігор	100.00
Кокорудз Юлія	100.00
Коленський др. Мирослав, Галина	7,170.00
Коломисць Анатолій, Люба	125.00
Коломисць Юрій, Леся	75.00
Колтунюк-Мостович Антоній, др.Анна	50.00
Комоні-Скорупський Еріка, Юрій	40.00
Коновал Александер	20.00
Косачевич Софія	140.00
Костик др. Й.	100.00
Коткер Д.	70.00
Коварко Микола , Евелін	120.00
Ковальський др. Евген, Марія	100.00
Коверко Олег, Олександра	5,812.00
Коверко Петруся	80.00
Кралька Оксана	100.00
Крантц Клер Волф	90.00
Крупка др. Роман, Софія	50.00
Крущельницький Любомир, Оксана	3,815.00
Куп др. Зенон	103.00
Кук Каміля	10.00
Кукуруза Богдан, Дарія	60.00
Куляс Юліян	490.00
Кульчицька Софія	50.00
Куликівский Григорій	190.00
Куропась Степан	50.00
Куриляк др. Лідія	150.00
Кута Стенлі	200.00
Квас Володимир	10.00
Ланда Генрі	200.00
Латищевський Андрій	120.00
Лапичак Адріяна	200.00
Лехман Володимир	50.00
Лепкалюк др.Н.,Й.	2,200.00
Лесейко др. Іван, Михайлина	210.00
Лешко Ярослав, Алла	100.00
Левицький др. Андрій, Дарка	2,540.00
Лібер др. М.	50.00
Ліпщульц Артур	50.00
Ліскевич Уляна	85.00
Літл Бипс	50.00
Литвин Рей, Ліда	550.00
Лойд Е.	50.00
Люберс Клавдія	100.00
Люле Софія	250.00
Личик Святослав, др. Неоніла	725.00
Литвинишин Йосип, Зена	1,025.00
Мацюрак Володимира	380.00
МкКой В.	100.00
МкДоналд Й.	200.00
МкДоналд Філіс	90.00
МкГю Овен	90.00
Мацюрак др. М., А.	450.00
Марчук д.Богдан, Оксана	1,265.00
Марчук Ліда	30.00
Маріен Десон Галерея	35.00
Маринець Зеновій, Анна	30.00
Маркевич М.	10.00
Маркевич Ярослав, Люба	3,110.00
Маркс Й.	75.00
Маркусь др. Василь, др. Дарія	200.00
Маршал Майкл	20.00
Мартинюк Ярослав	50.00
Масник Степан, Наталка	75.00
Матійців Прокіп	100.00
Матвіїшин Юрій, Марта	525.00
Матвіїшин Ігор, Олена	520.00
Медвецький М.	50.00
Мельник др. Андрій, Мотря	50.00
Мельник др. С.	50.00
Месплей Джім	85.00
Метз Барбара	90.00
Мякущ Ярослав, Ірена	90.00
Мідкон Корп.	250.00
Міддау Р. Б.	70.00
Міланез др. Джері	40.00
Міллс Ярослава	10.00
Мілонадіс Константин	155.00
Моцюк др. Петро., др. Оксана	2,300.00
Моуденбау-Попадюк Арнольд, Іванна	1,540.00
Моргенштерн В.	500.00
Мозес Джекі	70.00
Мула Іллія	1,050.00
Мулкейгі П., П.	50.00
Мурсюка Христина	100.00
Мурський др. Лев, Оксана	210.00
Музика і Син	300.00
Михайлович др. Й	100.00
Мицик Богдан, Наталка	110.00
Мицик Роман	420.00
Миськів-Дурбак Юрій, Марія	3,115.00
Мисько І.	40.00
Наболотний др. М., др. Тамара	100.00
Надзікевич др. Павло, Леонарда	1,500.00
Назарчук Петро	200.00
Налко Кемікал Ко. (Ореста Фединяк)	885.00
Настюк Дмитро	30.00
Небоженко Петро, Анна	340.00
Новицький Славко	210.00
Оклей Фармація	730.00
О`Коннор Брасн, Крістін	600.00
Огаренко Любомира	500.00
Олексій О., Віра	50.00
Олійник Анатолій ген.консул, Зоя	20.00
Олсон Шкляр Шеріл	300.00
Осадса др. Богдан	350.00
Осінчук др. Уляна	1,000.00
Остапчук др. П.	200.00
Ожга Юрій, Марта	720.00
Палій Ліда	50.00
Панчук др. Ярослав, Ярослава	3,565.00
Панчишин Анна	30.00
Паньків Г.	100.00
Панков Петро, Левка	120.00
Папахроніс Евантія	170.00
Павлічка Й.	50.00
Павлюк Борис, Ніля	80.00
Павлинські др. Степан, Уляна	300.00
Печенюк Й., Курилюк О.	1,000.00
Пелех Дарія	275.00
Пелещ Іван	50.00
Пепа Наталія	30.00
Пепе`с Г.Д.	50.00
Перейма С., Ака	805.00
Петещ Зенон, Юлія	1,365.00
Петрівські Е., Р.	1,000.00
Петрина др. М. В.	150.00
Пікел Піано	250.00
Плавюк Ярослав	25.00
Плешкевич Омелян	250.00
Помірко Калина	2,430.00
Попадюк Андрій, Славка	1,075.00
Попадюк Марія	50.00
Попель Орест, Богданна	440.00
Попович Нестор	125.00
Попович др. Петро, Ірена	1,590.00
Павел Давид	50.00
Процик- Клодницька др. Юрій, др. Ліда	1,290.00
Прусіан Клер	90.00
Прийма Ігор, Олена	190.00
Пундій др. Пабло, А.	275.00
Пик Еміль, Роксоляна	140.00
Пилипюк Анна, Василь	225.00
Пискір Марія	30.00
Питель Павло	100.00
Рак Оксана	200.00
Ракуш М.	500.00
Ременюк Таня	40.00
Ременюк В.	25.00
Річман Юлія	125.00
Ріпецький др. Андрій, Рута	265.00
Ріпецький др. Юрій, Наталія	567.00
Ріпецький др. Модест, Марія	2,335.00
Романюк П.	25.00
Ромер Ерік	165.00
Розенберг др. І.	125.00
Рубчак др. Богдан, др. Маріяна	90.00
Рудавський др. Іван, Анна	4,700.00
Рибак Володимир	150.00
Рихтицька Зена	190.00
Сахаревич Роман	100.00
Сапюк др. Богдан, др. Олена	120.00
Семчишин проф. Мирослав	100.00
Сарвадій Іван	200.00
Сайкевич др. М., О.	1,000.00
Сас др. Б.	50.00
Сас др. А.	50.00
Сасик др. Мирослав, Дора	100.00
Савин Олександра	55.00
Скогланд Вікі	50.00
Сеітчік С.	125.00
Самопоміч-Українська Кредитова Каса	11,900.00
Семків Люба	100.00
Семків др. З.	285.00
Серединська др. Лідія	20.00
Шандра др. Йосип, Люба	28,320.00
Шандор Іван, Ліда	190.00
Шарун І.	150.00
Шеремета Люба	120.00
Шерстюк Борис	245.00
Шік др. Карл	200.00
Шіф Джері	25.00
Щербанюк др. З.	25.00
Сідельник Микола, Валя	25.00
Скірник др. Ярема	50.00
Скубяк Ігор, Гандзя	250.00
Скоморох Марія	100.00
Скипакевич Роман, Ґена	160.00
Слобідський Степан, Людмила	120.00
Смішнюк Оля	50.00
Смик др. Роман	3,835.00
Смик Марко, Анна	30.00
Снов Фред, Олена	50.00
Соболь Ростислав, Христина	50.00
Софіяк Михайло	380.00
Соколовський др. Володимир, Доріс	705.00
Солов др. Евген	400.00
Солов Полет	450.00
Сосенко др. Роман	25.00
Стар Літо Ко.	50.00
Стецьків др. Евген, Ніля	1,255.00
Стодлер Карол	125.00
Стоун М.	70.00
Стрільбицький др. А.	100.00
Струтинський др. Андрій, Христина	200.00
Струтинський Ярослав, Евстахія	1,500.00
Струтинський Юрій, Ліда	275.00
Субота др. Анатолій, Ірена	140.00
Сумик др. Юрій, Галина	1,940.00
Сурма Хор	100.00
Свищук Юрій др.	75.00
Сидор Олег	50.00
Сидор др. Павло, др. Юлія	5,265.00
Сидоренко Ярослав	80.00
Табор Петро	130.00
Таран Віктор, Христина	250.00
Теодорович Оксана	200.00
Ткачук др. Богдан, Орися	1.640.00
Ткачук Ліда	80.00
Ткачук Теодор	100.00
Ткачук Ірена	50.00
Ткачук др. Роман, Марія	400.00
Тоган Андрій	15.00
Траверза Лючіяно, Галина	1,220.00
Трілла Корп.(завдяки Л.О.Крушельницьких)	10,000.00
Трусевич др. Тиміш, Марія	100.00
Трухлий др. Василь, Ліда	1,815.00
Туркало Зіновій, Параскевія	30.00
Турула др. Павло	150.00
Тимцюрак Б.. Т.	50.00
Тимняк др. Микола	50.00
Товариство Українських Інженерів (Чікаго)	1,700.00
Товариство Українських Лікарів (Чікаго)	1,500.00
Тобариство Українських Ветеринарів (Чікаго)	1,500.00
Українська Кооперативна Агенція	100.00
Урбан Михайло	345.00
Урбан Ванда	660.00
Василів Ярослав	175.00
Верн др. Борис	40.00
Воєвідка др. Ігор	25.00
Вальдорф Барбара	30.00
Ванджура Любомир, Оксана	50.00
Васинчук др. Ірена	2,170.00
Вербовий Степан	250.00
Вайт Д.Е.	200.00
Вікер Ріальті	50.00
Вірхнянський Іван, Надія	30.00
Вірщук др. Роман, Б.	85.00
Вітковський др. В.	50.00
Войтович Анна	1,290.00
Войтович Марта	670.00
Войтович др. Мирон	10,100.00
Войтович др. Степан, Олена	2,540.00
Воробець др. Т., С.	200.00
Врублівський Петро	50.00
Вигінна Галина	315.00
Вигінний др. Юрій	40.00
Винниченко Степан, Таня	90.00
Вишницький П., Е.	170.00
Вислоцький-Фаріон Ігор, Марта	15,338.00
Євич Іня	25.00
Запарнюк Д.	50.00
Зарічний др. Василь	1,475.00
Зарицька Марія	100.00
Зазуляк Степан	100.00
Зеліско Петро, А.	335.00
Жидяк Анна	50.00
Жидяк Беті	130.00

Просимо вибачення за можливі неточності. Поправки будь-ласка надсилати на адресу Інституту або повідомити п. Олега Коверка (тел. 312-878-2442).

З глибокою пошаною Дирекція УІММС

Виступи...

(Закінчення зі стор. 3)

сучасній Росії: проблеми і перспективи".

Олег Романів, голова НТШ в Україні, член кореспондент НАНУ, 8-го грудня говорив на тему „Яку державу будує Україна".

Конференція, що відбулась 10-го грудня, була присвячена появі „Збірника у пам'ять проф. Івана Зілинського (1897—1952)". В ній взяли участь: д-р Богдан Зілинський з Праги (внук науковця), проф. Юрій Шевельов — головний редактор Збірника, проф. Томас Бирд — Квінс Коледж, Ню Йорк. Конференцію відкрив д-р Леонід Рудницький, а керувала д-р Лариса Онишкевич.

Роман Шпорлюк, професор історії Гарвардського Університету, 17-го грудня доповідав на тему „Сучасні проблеми української держави з погляду історика".

Симпозіюм з нагоди виходу книжки „Україна і українці у світі", який відбувся 4-го березня 1995 р. на тему „Стан і перспективи соціологічного розвитку України і нашої діяспори", в якому взяли участь: Анна Ленцик-Павлічко — Організація Об'єднаних Націй, редактор книги, Володимир Бандера — Темпельський університет, і Всеволод Ісаїв — Торонтський університет — співавтори книги.

XV річна наукова Шевченкознавча конференція відбулася 11-го березня. В ній взяли участь: Леонід Рудницький, НТШ, — відкриття, Лариса Онишкевич, НТШ, — керівник першої сесії, Ірина Коропенко, Київський Університет, говорила на тему „Тарас Шевченко і формування української наукової мови"; Марія Зубрицька, Львівський Університет, — „Феноменологічний аспект категорії читача у творчості Шевченка"; Анна Процик, УВАН, — керівник другої сесії; Олег Ільницький, Альбертський університет, — „Перша конкордація творів Шевченка, як вона творилась, яка з неї користь"; Анатолій Погрібний, Київський Університет, — „Шевченкознавство у сучасній Україні". Василь Омельченко, УВАН, — закриття. Організаторами конференції були: Наукове Товариство ім. Шевченка, Українська Вільна Академія Наук й Український Науковий Інститут Гарвардського Університету.

Анатолій Погрібний, проф. Київського Університету, колишній перший заступник міністра освіти України, 18-го березня доповідав на тему „Сучасні події й освіта в Україні".

Генерал Костянтин Морозов, колишній перший міністер оборони України, старший науковий співробітник Українського Наукового Інституту (УНІГУ) і школи Управління ім. Дж. Ф. Кеннеді, 1-го квітня доповідав на тему „Українська держава: ґаранти безпеки". Ця доповідь відбулась заходами Наукового Товариства ім. Шевченка і Української Вільної Академії Наук.

Ювілейна конференція у сторіччя Максима Рильського відбулась 29-го квітня. В ній взяли участь: Леонід Рудницький, голова НТШ, — відкриття; Олексій Опанасюк, письменник (Житомир) — „Рильський і його Романівка" (доповідь читав син письменника); Наталя Білоцерківець, поетеса (Київ) — „Творчість Максима Рильського у контексті творчости неоклясиків"; Марта Тарнавська, поетеса (Філядельфія) — „Максим Рильський й англомовний світ"; Абрам Кацнельсон, поет (Лос-Анджелес) — „Максим Рильський про поетичну творчість". Крім цього А. Кацнельсон прочитав кілька поезій, присвячених М. Рильському.

Лідія Шевчук, гостя з Києва, журналістка „Радіо Україна", 6-го травня доповідала на тему: „Всесвітня служба 'Радіо Україна' і її значення для української держави".

Олексій В. Гарань, Університет „Києво-Могилянська Академія", доцент катедри політології і старший науковий співробітник, 13-го травня доповідав на тему „Нова конфіґурація політичних сил та її вплив на зовнішню політику України".

Зустріч для вшанування пам'яті ред. Івана Кедрина-Рудницького відбулася 21-го травня, в якій взяли участь о. парох Патрикій Пащак, ЧСВВ, Мирослав Прокоп, Ольга Кузьмович, Ярослав Падох і Леонід Рудницький.

Степан Сворак, доцент катедри української історії Прикарпатського Університету в Івано-Франківську, 27-го травня доповідав на тему „Проблеми ґенези української держави: історія і сучасність".

Фідель Сухоніс, редактор місячника „Бористен" і керівник телевізійного об'єднання „Відродження" у Дніпропетровську, 10-го - червня доповідав на тему „Проблеми телебачення і преси в Україні".

Всіма доповідями керував д-р Василь Калинович.

Приготовив
Микола Галів

ПОДІЇ

ДОПОВІДІ З НАГОДИ ЮВІЛЕЇВ УВУ

Чикаґо. — Місцевий Ювілейний комітет УВУ відзначає 75-ліття існування Українського Вільного Університету та 50-ліття його праці у Мюнхені. Із цієї нагоди влаштовується доповіді проф. д-ра Романа Дражньовського, д-ра Мирона Куропаса та проф. д-ра Дмитра Штогрина. Доповіді відбудуться у суботу, 23-го вересня, в Інституті Модерного Мистецтва, 2320 Чикаґо аве. захід. Початок о год. 7-ій вечора. Вступ — 10 дол.

ВІДЗНАЧЕННЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ У КАПІТОЛІ

Вашінґтон, Д. К. — Український Конґресовий Комітет Америки та Українська Американська Координаційна Рада влаштовують в Капітолі святкування Дня Незалежности України. Прийняття з цього приводу відбудеться у середу, 20-го вересня, від 6-8-ої год. вечора в будівлі ім. Рейбурна, кімната Б-339, між вулицями С Капітал СВ та Індепенденс. Вступ — 25 дол. від особи. У справі додаткових інформацій слід звертатися до бюра УНІС УККА у Вашінґтоні (202) 547-0018.

ПОЧАТОК НАВЧАННЯ В ШКОЛАХ УКРАЇНОЗНАВСТВА

Морріс Кавнті, Н. Дж. —Рідна Школа Українознавства ім. Лесі Українки при УККА починає навчання 9-го вересня о год. 9-ій ранку. О 9:15 ранку — сходини батьків. Приймається зголошення на початковий курс української мови для англомовних дітей від дошкільного віку до 5-ої кляси. Borough School, 500 Speedwell Ave., Morris Plains, N.J. Телефони для інформацій: (201) 994-2812 — Христя Демидович, (201) 728-5618 — Романа Шипайло.

Ню Йорк. — Навчання в місцевій Школі Українознавства при ОУА „Самопоміч" розпочнеться 9-го вересня Службою Божою в церкві св. Юра, 7-ма вул. Навчання відбуватиметься від 9-ої до 12-ої год. ранку. Вписи нових учнів від 1-ої до 12-ої кляси проходитимуть в перші суботи вересня в канцелярії школи (вхід із Шевченко плейс між 6-ою і 7-ою вулицями). При школі існує світличка під зарядом 83-го Відділу СУА.

КЛЯСИ МУЗИЧНОГО ДОШКІЛЛЯ В НЮ ДЖЕРЗІ

Ірвінґтон, Н. Дж. — Початок навчання в Музичному дошкіллі під проводом Марти Шлемкевич-Савицької, яке існує при УМІА, Відділ в Нюарку, Н. Дж. — у вівторок, 12-го вересня. Цього року програма поширюється: додаються окремі кляси для англомовних дітей та кляси для дітей шкільного віку. Заняття відбуватимуться в залі УНДому, 140 Проспект аве. в Ірвінґтоні, Н. Дж. У справі інформацій та вписів слід телефонувати на числа (908) 276-3134, чи (201) 374-8079.

У ПРАЗІ...

(Закінчення на стор. 2)

досліджень в цій ділянці і висунула основні напрямки дальших досліджень. В першу чергу, потрібно опрацювати і зробити доступним для наукових досліджень багатющі еміґраційні фонди, вивезені із Чехо-Словаччини в колишній Совєтський Союз. Ці фонди довго вважалися загубленими. Конференція доказала, що вони існують. Далі потрібно видати серію монографій про еміґраційні установи й організації та наукову і художню спадщину хоча б найвизначніших представників еміґрації. І тут потрібна взаємна співпраця між установами та науковцями різних країн. Та найголовніше, що потрібно зробити в першу чергу, — це підготувати і видати серію каталогів, де і що знаходиться. Слов'янська бібліотека у Празі зробила вже перший крок у цьому напрямі, видавши не лише кілька каталогів та публікацій про свої фонди, але й першу частину списка дублетів у своїх книжкових фондах (яких має майже 200,000). Це може допомогти при комплектуванні не одної українознавчої бібліотеки.

Матеріяли празької конференції „Російська, українська і білоруська еміґрація в Чехо-Словаччині" будуть видані окремим збірником, який напевно стане новим етапом у дослідженні цієї актуальної теми.

З канцелярії...

(Закінчення зі стор. 3)

багатий. Мабуть, покійний постійно писав і все, що він писав, знаходилось на сторінках пресових органів, а в першу чергу й в основному на сторінках „Свободи". Його кореспонденція виявилась небагатою. Ще є інша можливість, що з листів, які він писав, не робив ніяких копій. Якщо б його адресати бажали передати ті листи, які він писав до них, то це збагатило б архів покійного І. Кедрина-Рудницького в НТШ. НТШ буде вдячне всім тим, які причиняться до доповнення архіву нашого патріярха журналістів.

НТШ дуже вдячне бл. п. Іванові Кедринові-Рудницькому за його віддану працю для розвитку і розбудови Нукового Товариства та його ще неоціненний вклад для нашого Т-ва. Пам'ять про покійного І. Кедрина-Рудницького надовго залишиться серед членів Наукового Товариства ім. Шевченка по цей і той бік океану.

БІБЛІОТЕКА С. КАРВАША В НТШ

Великий любитель книжок Степан Карваш з Елізабет, Ню Джерзі, записав свою бібліотеку Науковому Товариству ім. Шевченка в Ню Йорку. Тому, що Степан Карваш не був уже спроможний сам жити у помешканні, тепер живе в домі для старших осіб, його багату бібліотеку, згідно з його бажанням, передано до НТШ. Слід сказати, що Степан Карваш уже кілька років тому передав був багато книжок до НТШ, серед яких чимало рідкісних і дуже цінних книжок. Мабуть, серед нашої громади Степан Карваш був вийнятковим любителем книжок. Він мав велику колекцію не тільки українських, але й чужомовних книжок, серед яких - ли і дуже рідкісні. Щоб його цінні книжкові надбання не пропали, забезпечив їх життя у бібліотеці Наукового Товариства ім. Шевченка в Ню Йорку, в якому він був частим гостем те брав участь у вечорах з доповідями й конференціях НТШ. За особливу увагу та неоціненний дар для НТШ висловлюємо Степанові Карвашеві щиру подяку!

В. І О. ГРИНЬКІВИ ПРИСЛАЛИ АРХІВНІ МАТЕРІЯЛИ

Володимир й Ольга Гриньківи переслали на адресу НТШ архівні матеріяли, серед яких є деякі старі особисті документи, а також документи і знімки з колишнього ДП табору в Авгсбурзі — Соммеркасерне. Це справді матеріял, але це тільки його маленька частинка, а все ж таки буде матеріялом для дослідників діяспори в її початках. Напевно є ще багато подібних архівних документів у наших людей, які з часом можуть опинитися, як непотрібні на смітті. Просимо всіх, хто має такі архівні матеріяли з таборового життя надсилати на адресу НТШ, за що будемо вдячні. Щиро дякуємо за цінний дар Володимирові й Ользі Гриньківим. Корисно наслідувати добрий приклад!

НОВІ ЧЛЕНИ НТШ

Новими членами НТШ стали: Віра Боднарук, Володимир Вознюк, Мирон Войтович, Арета В. Галібей. Мирон Киропась, Володимир Маґун, Степан Патриляк, Оксана Роздольська, Маріянна Рубчак, Олесь Смолянський, Ілля Р. Ткачук, Ян Хойнацький, Людмила Хойнацька, Богдан Целевич. Вітаємо нових членів НТШ!

ВИСТАВА „ЛЮБИЙ БАЛАМУТЕ" В НЮАРКУ

Нюарк, Н. Дж. Тут, як було запляновано, відбудеться в суботу, 16-го вересня, о год. 7-ій вечора вистава п'єси за Б. Шовом п. з. „Любий баламуте" з виступом відомих акторів України Світлани Ватаманюк і Богдана Ступки, для вшанування 80-річчя Лідії Крушельницької, засновника і керівника Студії Мистецького Слова. Виставу влаштовує 86-ий Відділ СУА і відбудеться вона в руханковій залі школи св. Івана Хрестителя при Сенфорд аве. Вступ на виставу 10 дол.

Ділимося сумною вісткою що в п'ятницю 1-го вересня 1995 р. відійшов у вічність на 88-му році життя наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО І БРАТ

бл. п.

ІВАН КРУГ

ПАНАХИДА неділя 3-го вересня о год. 7-ій в похоронному заведенні Humiston, Кергонксон, Н.Й.

ПОХОРОН понеділок 4-го вересня о год. 10-ій ранку в церкві св. Тройці в Кергонксоні а опісля на цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Залишені в смутку:

дружина — МАРІЯ
дочка — ІВАННА Безлер з мужем ОТТО
син — ІВАН мол. з дружиною ІДЕТ
внуки — МАРІЯ
— НІКОЛ
— ДЖАНАТЕН
сестра — СТЕЛЛА

ЧЕРГОВИЙ ВИБУХ У ПАРИЖІ стався у неділю, 4-го вересня, на бульварі Рішара Ренуара, поблизу Бастілії. Четверо жінок дістали поранення. На цей раз бомбою була кухонна каструля, начинена вибухівкою. На щастя, детонатор виявився зіпсованим і тому вибух не спричинив великих жертв. А наступного дня, в понеділок, паризька поліція виявила чергову бомбу, вже п'яту за останні 40 днів, — пакунок лежав на площі Шарля Валлєна. Жодна екстремістична група не взяла на себе відповідальности за два останні випадки, однак французькі спецслужби певні, що й ці акції здійснили мусулманські фундаменталісти.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

СВ. П.

д-ра мед. ПЕТРА МОЦЮКА

буде відправлена заупокійна СЛУЖБА БОЖА 11-го вересня 1995 р. о год. 8-ій рано в церкві св. Михаїла в Йонкерс, Н. Й.

Просимо згадати покійного у своїх молитвах.

Складаємо 1000 долярів на Український Музей в Ню Йорку.

ІРЕНА і СЛАВКО МОЦЮК
з дітьми

Вічна Йому пам'ять!

З болем повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що в суботу, 2-го вересня 1995 р. у Ню Йорку ненадійно відійшов у вічність на 30-му році життя наш найдорожчий СИН і БРАТ

бл. п.

МИХАЙЛО ВАСЮТА

ПАНАХИДА була відправлена у похоронному заведенні П. Яреми, 129 Схід 7-ма вулиця Ню Йорк, Н.Й.

ПОХОРОННІ відправи в середу 6-го вересня 1995 р. о год. 9:30 рано в церкві св. Юра в Ню Йорку, а опісля на цвинтар Кальварія в Квінсі, Н.Й.

Горем прибиті:

батьки — СЕМЕН і МАРІЯ ВАСЮТА
сестра — ГАЛИНА з родиною та ближча і дальша родина в Україні і ЗСА.

Ділимося сумною вісткою, що 2-го вересня 1995 р. на 62-му році життя після короткої хвороби відійшов у вічність наш дорогий МУЖ, ТАТО, БРАТ і ДІДО

бл. п.

ІВАН АРЕНДАЧ

ПАНАХИДИ відбулися 4-го вересня в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніон, Н. Дж., 6-го вересня в похоронному заведенні Неведюка і в церкві св. Марії, Міссісаґуа, Канада.

ПОХОРОН відбувся 6-го вересня на цвинтарі „Київ" в Оквіл, Канада.

Залишилися у смутку:

дружина — ФЕНЯ
дочка — ОЛЕНА
сини — ВОЛОДИМИР і ІВАН з родинами
брат — ПАВЛО з родиною в Польщі
сестри — МАРІЯ і ГАНЯ з родинами в Польщі
внуки — ЛАРИСА, ЕМІЛІЯ, ЮСТИНА, АНЯ, ОРЕСТ і РОБЕРТ
а також ближча і дальша родина в Польщі, Канаді, Україні й Австрії.

У глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів та знайомих, що у вівторок 5-го вересня 1995 р. в Торонто, відійшла у вічність на 92-му році життя наша дорога МАМА, БАБУНЯ і ПРАБАБУНЯ

бл. п.

ОЛЕКСАНДРА з ФЕДАКІВ ПОТІЧНА

Народжена 28-го травня 1904 р. в Павлокомі біля Динова в Перемищині

ПАНАХИДА четвер 7-го та п'ятниця 8-го вересня 1995 р. о год. 7:30 веч. в заведенні Кардинала при Аннет вул. в Торонто.

ПОХОРОН відбудеться 9-го вересня о год. 9-ій рано в церкві св. Миколая, а опісля на цвинтар св. Володимира на оселі „Київ" в Овквіл, Онтаріо.

Залишила у смутку:

синів — АНДРІЯ
— ВОЛОДИМИРА
— ПЕТРА-ЙОСИФА з родинами,
внуків
правнуків
та ближчу і дальшу родину в Канаді, ЗСА, Німеччині, Польщі й Україні.

Вічна їй пам'ять!

ВЕРХОВНИЙ СУД Азербайджану заборонив діяльність Комуністичної партії на території республіки. Згідно з оприлюдненою статистикою, вона нараховувала до 40,000 членів. У призначених на 12-го листопада перших вільних парляментарних виборах Комуністична партія вже не братиме участи. Це рішення прийнято після того, як міністерство юстиції звернулося в суд з оскарженням, що діяльність азербайджанських комуністів суперечить конституційному актові про державну незалежність республіки.

Закінчився вишкіл у Спортовій Школі „Чорноморської Січі“

Ґлен Спей, Н. Й. (О. Т.) — Тут, на оселі УБС „Верховина“, в суботу, 19-го серпня, закінчився 26-ий з черги вишкіл юнацтва, у віці 6-18 років, в Спортовій Школі „Ч. Січі“, в якому протягом чотирьох тижнів взяло участь 114 юначок й юнаків, в тому числі п'ять з Ужгороду, по одному з Києва, Харкова і Трускавця, Україна. Вже вдруге за порядком учасником був Владислав Писаренко з Києва, син славного українського важкоатлета, колишнього чемпіона СССР, України, Олімпіяди і світу, а тепер президента Федерації важкої атлетики України.

Цьогорічний вишкіл у Спортовій Школі пройшов дуже вдало й успішно. Завдяки сприятливій погоді, вповні вичерпано вишкільну програму, що проводилася в основному, в чотирьох видах спорту: футболі (копаному м'ячі), тенісі, плаванні і відбиванці. Пильні й слухняні учасники та учасниці значно вдосконалили свої спортові вміння і технічні засоби у вибраних ділянках спорту, лекції в яких проводили кваліфіковані інструктори, професійні тренери й учителі фізичної культури, переважно з України. Крім щоденних лекцій і вечірніх показових виступів, учасники у третьому тижні вишколу мали можливість взяти участь в 21-их Українських Спортових Іграх Молоді, які відбулися на спортових площах оселі СУМ в Еленвілі, Н. Й. Тут юні „Січовики“ написувалися новонабутим вмінням в усіх чотирьох видах спорту, де виграли турніри: футболу — у двох вікових групах, тенісу — у трьох різних вікових групах, плавання (в клюбовому відношенні), відбиванці — в групі юначок, юнаки вийшли другими. Слабше показали себе в легкій атлетиці, але цей вид спорту не входить до вишкільних програм Спортової Школи „Ч. Січі“.

Учасники вишколу Спортової Школи на оселі УБС „Верховина“.

Щоденні вишкільні заняття закінчувалися традиційними вечірніми збірками, під час яких керівники і технічний директор подавали підсумки активности того дня, робили завваги, відзначали особливо активних учасників, яких покликували до зняття прапорів, коли усі учасники й інструктори співали гимн „Ще не вмерла Україна“. Після цього відбувалися, для відпруги юних атлетів, розвагові точки, ватри, самодіяльні програми, танці.

На закінчення вишколу відбувся святковий бенкет, який, крім вручення здобутих нагород найкращим учасникам, включав розвагову програму. Цю заключну фазу відкрив О. Твардовський (керівник вишколу двох останніх тижнів). Він привітав присутніх юначок, юнаків, батьків і гостей та подав підсумки праці за чотири тижні вишколу. Дальше ведення передав голові Т-ва і керівникові Спортової Школи у перших двох тижнях М. Стебельському. З привітальним словом виступив Я. Ґавур, головний радний УБСоюзу і Управитель „Верховини“. Відтак з коротким словом виступив І. Чупенко — головний інструктор футболу і технічний директор школи.

По тому відбувся розваговий самодіяльний концерт, до програми якого ввійшли народні пісні у виконанні дуету старших учасниць вишколу Л. Рудакевич і А. Кордуби, і пісні, створені протягом минулих років у Спортовій Школі. Їх виконали хором усі учасники. З деклямацією виступила спортовка з Ужгороду Оленка Колб. На окреме відзначення заслуговує виступ учасника М. Диршки (син визначної відбиванкарки „Ч. Січі“ д-ра Ляриси Мельник-Диршки), який чудово виконав на чело декілька композицій. Цю розвагову програму підготовила секретарка Спортової Школи Марійка Бокало.

По закінченні розвагової програми відбулася церемонія вручення учасникам заслужених нагород. В ділянці футболу головний інструктор І. Чупенко, інструктори В. Ковальов з Києва і Р. Балаш з Івано-Франківщини вручили нагороди слідуючим учасникам й учасницям: І. Бобакові, К. Кембрії, А. Еке, А. Кордубі, Ан. Кордубі, М. Кузьмовичеві, П. Мицьові, Дж. Кембрії, Т. Макареві, В. Макареві, М. Танчак, А. Бах, М. Диршці, М. Макареві, Х. Ґродзіцькому, Д. Гуменюкові, Т. Гарасимові, А. Марцінковському, Ю. Бобалеві, Й. Колодному, Н. Дубанович, С. Дубанович, В. Годж, Р. Головінському, С. Колодієві, Є. Котлярчукові, Д. і М. Левицьким, Л. Малайдес, Д. Олесницькому, Є. Олесницькій, А. Панасові, О. Паливоді, М. Поповичеві, Ю. Салданові, П. Саврас і О. Шандорові.

Нагороди за осяги у вишколі відбиванкового спорту вручили Л. Слупський і Х. Процюк спортовцям: О. Колб, З. Олійник, В. Раковській, А. Бак, Д. Еке, А. Кордубі, В. Писаренкові, М. К. Фарел, Е. Спадачіні, Л. Рудакевич, Д. Колб, Р. Луків і П. Саврас. А. Колб, інструктор тенісу з Ужгороду, вручив трофеї Т. Гарасимові, Ю. Гіракові, А. Олейник, Н. Процюк, Л. Болтон, К. Фарел, О. Колб, Н. Дубанович, С. Ільницькому, Л. Малайдес, Д. Колбові, М. Ільницькому, О. Черней, О. Шандорові, М. Гриньові, Є. Олесницькій, І. Павлюк, Р. Ербек і Р. Лукові.

Інструктор плавання Роман Балаш вручив трофеї учасникам цього виду вишколу В. Писаренкові, М. Танчак, Л. Болтон, А. Олейник, Н. Процюк, К. Кембрія, К. Фарел, М. Макар, В. Макар, А. Кордуба, Ан. Кордуба, Т. Макар, А. Янек.

За найкращі осяги в легко-атлетичному бігу, під назвою „По Україні“ нагороди вручила М. Бокало слідуючим учасникам: (різні вікові групи) М. Кузьмовичеві, Г. Ясінському, М. Макареві, Н. Процюкові, М. Диршці, Д. Гуменюкові, А. Бахові, Я. Кембрії, А. Олейник, Л. Болтон, М. Фарел, А. Кордубі, Ю. Балеві, Д. Колбові, С. Колодієві, Ч. Паласієві, І. Павлюк і Б. Поритковi. Трофеї найкращим таборовикам вручили опікуни: Напора і Л. Бокало: М. К. Фарел, В. Макар, Є. Котлярчук і Л. Мелідас.

Керівники М. Стебельський і О. Твардовський вручили найцінніші нагороди для учасників, що виявилися найкращими в спорті й поведінці: Маркові Диршці і Антонії Кордубі. На окрему нагороду заслужив теж інструктор Альберт Колб, який виявився найбільш діловим під кожним оглядом.

Після подяки управителеві й адміністрації „Верховина“ та кухарці господар бенкету М. Стебельський остаточно попрощав усіх учасників та побажав щасливого повернення додому. На закінчення тієї останньої фази вишколу усі учасники, батьки і гості відспівали національний гимн „Ще не вмерла Україна“.

Підсумовуючи, треба сказати, що цьогорічний, як і попередні, спортовий вишкіл пройшов надзвичайно вдало. До цього у великій мірі причинюються, в першу чергу, професійний рівень Проводу, інструкторів та опікунів, чітка вишкільна програма, а також, очевидно чисте повітря і чудові краєвиди.

Спортова Школа вже заслужила собі довіря сотень батьків нетільки в ЗСА, але і Канаді та далекій Україні, звідки все більше учасників прибуває на вишкіл.

Л. КУЧМА...

(Закінчення зі стор. 1)

шукати, торгувати, знаходити собі порятунок всіляким ремеслом, а Уряд у свою чергу розгляне складне соціяльно-економічне становище у Криму. Головні зусилля буде зосереджено на піднятті виробництва і на видобутку нафти та ґазу в шельфі Чорного моря.

Л. Кучма задоволений ходом українсько-російських переговорів і сказав, що Україна на 99.9 відс. готова до підписання договору. Основною проблемою залишається Чорноморська фльота. Відносини між Україною і Росією на його думку, доцільно доповнити угодою про вільну торгівлю.

„Тепер розвідка і видобуток нафти і ґазу на Азово-Чорноморському шельфі — завдання номер один для України. Тут ми маємо зосередити свої внутрішні ресурси і включити до цього чужоземний капітал", — сказав Президент під час зустрічі з журналістами.

Ліві в Україні...

(Закінчення зі стор. 1)

тиурядовим акціям, що в східніх реґіонах України.

Становище лівих на Львівщині поступово посилюється — на початку серпня у Львові створено Об'єднання ліво-демократичних сил, до якого увійшли КПУ, СПУ, ГКУ та ряд громадських організацій.

Минулої суботи активісти комуністичного руху Львівщини зібрались з нагоди 1-ої установчої конференції міського комітету КПУ. За словами першого секретаря обкому КПУ Олександра Голуба, комуністичний осередок значно збільшився. Тому і виникла потреба відновити міський комітет, який очолив колишній військовик Володимир Хмара. Сьогодні партійні квитки має близько тисячі львів'ян, і понад дві тисячі членів нараховує обласна організація.

Перший секретар ЦК ЛКСМУ Ю. Фєколкін заявив, що незабаром у Львові буде відроджено повноцінну комсомольську організацію.

Створили свою молодечу структуру соціялісти Львівщини. До складу цієї організації входять молоді люди віком до 23 років, котрі пропаґують соціялістичні ідеали і збираються займатися соціяльним захистом молоді.

Тому, що ліві партії та громадські організації згуртовують в основному російськомовних громадян, робитимуться спроби привернути увагу громадськости до справжнього чи уявного обмеження прав російськомовного населення, як-от: пікети місцевих органів влади, заклики до громадськости із вимогами повернення „Останкіно“, відновлення кляс із російською мовою навчання в середмісті Львова. Ймовірно, в контрольованій лівими пресі та у виступах їхніх депутатів у місцевих структурах влади буде вкотре висловлено вимогу повернути майно колишньої Компартії України.

Тенісові турніри на Союзівці

Тенісова ланка УСЦАК подає до відома, що на літній сезон на Союзівці заплановано такі турніри:
16-17-го вересня — Клюбові першенства КЛК